

The Atmanand Prakash. REGISTERED No. B. 431

श्रीमद्विजयानन्दसूरिसद्गुरुभ्यो नमः

श्री

आत्मानन्द प्रकाश.

ॐ

सेव्यः सदा सद्गुरु कल्पवृक्षः

ॐ

नैर्मल्यं मानसं च स्वपराहिकृते जायते सत्प्रवृत्तिः

शुद्धं सम्यक्त्वरत्नं गुणगणाकिरणैर्भासितं प्राप्यते यत् ।

शुद्ध ज्ञानानुरागो गुरुचरणरतिर्लभ्यते चापि पूर्णा

आत्मानन्द प्रकाशे प्रसरति हृदये दुर्लभं किं जनानाम् ॥१॥

पु. १५. } वीर सं. २४४४-फाल्गुन आत्म सं. २२. } अंक ८ मो.

प्रकाशक-श्री जैन आत्मानन्द सभा-भावनगर.

विषयानुक्रमशुद्धि.

नं०	विषय.	पृष्ठ.	नं०	विषय.	पृष्ठ.
१	अष्टतनाथ प्रभु स्तुति. ...	१७५	६	लैनोओ पोतानी उन्नति माटे	
२	पन्थासल महाशान्त्री दानविनय- ल्लुं व्याख्यान. ...	१७६	७	शुं कुरवानी नरर छे ? ...	१८३
३	जनम्याथी न जनम्या जाला कोलु ?	१८३	८	सूक्त रत्नावणी रहस्य. ...	१८६
४	लोकप्रिय यवानी कणा.	१८४	९	रा० प० शेक नगीनदास अवे-	
५	श्री आदिनाथ स्तवन रहस्य. ...	१८९	१०	रयंद अवेरीनो स्वर्ग वास. ...	१८९

वार्षिक भूदय इ. १) टपाल भय आना ४.

आनंद प्रीन्टींग प्रेसमां शाह गुलाबयंद कल्लुबाधये आप्युं-भावनगर.

“ શ્રી ઉત્તરાધ્યયન સૂત્ર. ”

(શ્રીમદ ભાવવિજયજી વિરચિત.)

તૈયાર થયેલ છે, થોડા વખતમાં પ્રસિદ્ધ થશે.

સર્વે સાધુ મુનિમહારાજ, સાધ્વીશ્રી, યતિવર્ગ અને જ્ઞાન ભંડારના વ્યવસ્થાપકોને ખચર આપવામાં આવે છે કે અમારા તરફથી એટલે બાપુ સુનીલાલજી પત્રાલાલજી ઝવેરી તરફથી શ્રી-મદ ભાવવિજયજીની રચેલી ટીકા સહીત શ્રીઉત્તરાધ્યયન સૂત્ર છપાવવામાં આવ્યું છે તે તૈયાર થઈ ગયું છે. જેની કિંમત રૂપિયા પાંચ રાખવામાં આવેલ છે માટે જેને ખપ હોય તેમણે ભાવનગર (કાઠીયાવાડ) શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાના સેક્રેટરી ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસને લખી મંગાવી લેવું જેના નામથી વી. પી. મંગાવવું હોય તેવું નામ ઠેકાણું સાફ અક્ષરે લખવું, પોસ્ટ ખર્ચ કિંમતથી જુદો સમજવો. લી૦ બાપુ સુનીલાલજી પત્રાલાલજી ઝવેરી, દા૦ કચરાલાલ—મુંબઈ.

અમારી સમાનું જ્ઞાનોદ્ધાર ખાતું.

હાલમાં પ્રસિદ્ધ થયેલ સંસ્કૃત ગ્રંથો.

માનવંતા લાઘફ મેમ્બરોને નમ્ર સુચના.

હાલમાં નીચેના ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ થયા છે જેમાં નંબર ૩-૪ જેમાં કે પૂસ્તી દ્રવ્યની સહાય મળેલ હોવાથી મુનિમહારાજઓ તથા જ્ઞાનભંડારોને ભેટ આપવાના છે. તેમજ નંબર ૧-૨-૫-૬ માં દ્રવ્યની અર્ધ સહાય મળવાથી મુનિમહારાજ તથા જ્ઞાનભંડારને માટે મંગાવનારને મુદ્દલ કિંમતથી અડધી કિંમતે આપવામાં આવશે, અને નંબર ૭ ઐતિહાસિક ગ્રંથ હોવાથી અગાઉ માસિકમાં જણાવ્યા પ્રમાણે સર્વેને કિંમતથી આપવામાં આવશે. પોસ્ટેજ જુદું.

મુનિમહારાજઓને નમ્રવિનંતિ છે કે તેઓશ્રીના સમુદાયના વડિલ કે ગુરૂદ્વારા કાષ્ઠપણ શ્રાવકના નામે પુસ્તકો મંગાવવાં કૃપા કરવી, જેથી ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે પોસ્ટેજના પૈસાના વી. પી થી મોકલવામાં આવશે. જ્ઞાનભંડારના કાર્યવાહકોએ પ્રથમ મુજબ મંગાવવા તરફી લેવી. મુનિમહારાજઓ તથા જ્ઞાનભંડારોને ભેટ આપવાના ગ્રંથો પૈકી વધારે રહેશે તો તે ગ્રંથો જ્ઞાન-ખાતું હોવાથી નીચેની કિંમતે જૈન બંધુને વેચાણ આપવામાં આવશે.

હાલમાં યુરોપમાં ચાલતી લડાઈને લીધે છાપવાના કાગળોની અતિ મોંઘવારી અને છપાવવાનો દર વધી ગયેલ છતાં પુસ્તકોની કિંમતમાં મોડકુલ વધારો કરેલ નથી, પરંતુ સાહિત્યનો ફેલાવો વધારે કેમ થાય તે ઉદ્દેશ જ્ઞાનમાં રાખી કિંમત ઘણીજ ઓછી રાખવામાં આવેલ છે જે ગ્રંથો જોવાથી માલુમ પડશે.

અમારા માનવંતા લાઘફ મેમ્બરોને નમ્ર વિનંતિ કે ઉપર જણાવેલ તમામ ગ્રંથો મૂળ-સંસ્કૃત અને માગધી હોવાથી અને તેના ખપી જૈન બંધુઓ ભાગ્યેજ હોવાથી તેઓના ઉપયોગ-માં તે ગ્રંથો નહિ આવતા હોવાથી તે તે લાઘફ મેમ્બર બંધુઓની વતી પ્રથમ મુજબ આ વખતે મુનિમહારાજઓ વગેરેને વધારે પ્રમાણમાં ભેટ આપવામાં આવશે, કે જેને લઈને જ્ઞાનદાનના તેઓશ્રી ભાગીદાર થશે. છતાં સંસ્કૃત અને માગધી ભાષાના ખપી અભ્યાસી કાષ્ઠ જૈન બંધુ હોય તેઓશ્રી પત્ર લખી મંગાવશે તો તેમને ભેટ મોકલી આપવામાં આવશે.

શ્રી આત્મભાનન્દ પ્રકાશ.

इहहि रागद्वेषमोहाद्यनिचूतेन संसारिजन्तुना
शारीरमानसानेकातिकटुकडुःखोपनिपात-
पीकितेन तदपनयनाय हेयोपादेय-
पदार्थ परिज्ञानेयत्नो विधयेः॥

પુસ્તક ૧૫] વીર સંવત્ ૨૪૪૪, ફાલ્ગુન, આત્મ સંવત્ ૨૨. [અંક ૮ મો.

શ્રી અર્જીતપ્રમુ સ્તુતિ.

—: શિખરણી વૃત :—

તરી ત્રાડોવાળો ભવજલનિધિ ભૂજ બળથી, અતિ સત્તા ધારી દુષ્ટદ દુર્હમ દાખી બળથી;
વિરોધી રોધી તેં સુખદ શિવનો માર્ગ જલદી, ગૃહો જેથી રે'તી કરમ રજ વિષુદ્ધી પુજથી. ૧
વિભો! અન્તર્યામી મનન મન તું વિદ્યહર હા! નમીને નિત્યે હું પરમ પદમાં મગ્ન બનતો;
પ્રકુલ્લે ઉર્મીથી શશિકર સમી સૌમ્ય મુરતી, નિહાળીને ત્હારી વદનદિન રે'તું હરખી. ૨
કશ્યાણુ શ્રી તું કૃતિ રતિ સમી કાર્યો ન યશે, સમાને મુદ્રાની મનની ગુણની કો નવ હશે;
તરીને તારેલાં અકળ જગના પાસથી તમે, અતિભોધીને તે રતિ અરતિ ટાળીજ અરખી. ૩
વિભુશ્રી વિશ્વેથી વિરમી વરતી બ્યોમ ધનમાં, ઉંચી કક્ષાની તે સુખદ શિવકાન્તા મન વસી;
ભક્તી રીતે બ્રાન્તી જગ ભમવનારીજ ભમવી, રતિ ચાહી પાછ અણતણન નમતો આ
રતિચરી. ૪

નગીનદાસ એમ. શાહ.

૧૭૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વડોદરા શ્રીમાન્ નરેશ સમક્ષ જૈનધર્મ ઉપર
પન્થાસળ શ્રી દાનવિજયળ મહારાજે
આપેલ વ્યાખ્યાન.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૬૮ થી શરૂ)

નિરંતર ધર્મ શ્રવણ કરવારૂપ પંદરમા ગુણનું સ્વરૂપ.

હેતુભૂત તેમજ અંતમાં અનંત સુખના સ્થાનરૂપ મોક્ષરૂપી નગરમાં પહોચ્યા-કવાને માટે એક અદ્વિતીય સાધનભૂત એવો જે ધર્મ તેનું શ્રવણ કરવું, તે ધર્મના શ્રવણ કરવાથી ધર્મની વૃદ્ધિ થાય છે, તેમજ આત્માનો મુખ્ય ગુણ જે જ્ઞાન તેનો નાશકરનાર અજ્ઞાનરૂપી દુર્ગુણનો પણ નાશ થાય છે.

અજ્ઞાન (ઉર્દ્ધ્વ મુર્ખતા) નામના દુર્ગુણનો જે પુરૂષોની અંદર વાસ છે, તે પુરૂષોની અંદર સ્વાભાવિક રીતે નીચે કહેવાતા તેનાજ સહચારી આઠ ગુણો પણ વાસ કરે છે.

મૂર્ખત્વં हि सखे ममापि रुचितं तस्मिन्यदग्रौ गुणाः,

निश्चितो बहुभोजनोऽत्रपमना नक्तंदिवाशायकः ।

कार्याकार्यविचारणांधवधिरो मानापमाने समः,

प्रायेणामयवर्जितो दृढवपुर्मूर्खः सुखं जीवति ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ:—એક મુર્ખ માણસ પોતાના મિત્રને કહે છે કે, હે મિત્ર! મુર્ખ-પણું મને બહુજ સારું લાગે છે, કારણ કે તેને વિષે આઠ ગુણો રહેલા છે, તેને કોઈ પણ પ્રકારની ચિંતા હોતી નથી. ૧. ઘણું કરીને બહુ ભોજન કરવાવાળો હોય છે. ૨. મનમાં કોઈપણ જાતની લજ્જા રહેતી નથી. ૩. ઘણું કરીને રાત અને દિવસ સુવાવાળો હોય. ૪. આ મારે કરવા યોગ્ય છે, અથવા આ કરવા યોગ્ય નથી, એવા પ્રકારનો જે વિચાર તે કરવાની ખાતર જેમ આંધળો અથવા બહેરો સમર્થ થઈ શકતો નથી, તેમજ ઉપરોક્ત માણસ પણ થઈ શકતો નથી. માટે તે પણ અંધા અને બહેરાની ઉપમાવાળો છે. ૫. આ મને માન આપે છે, અથવા અપમાન કરે છે, તેની ખબર નહીં હોવાથી તે માણસ માન અથવા અપમાનમાં પણ સ્પર્શી વૃત્તિવાળો હોય છે. ૬. ઘણું કરીને તે માણસ રોગરહિત હોય છે. ૭. ચિંતા રહી-તપણું એ તો તેનો મુખ્ય ગુણ હોવાથી તેનું શરીર પણ મજબુત હોય છે. ૮. તે આઠ ગુણોથી મુર્ખ સુખે જીવે છે.

પંચાસણ મહારાજ શ્રી જ્ઞાનવિજયજીનું ભાષણ.

૧૭૭

ઉપરોક્ત મુખર્તાના આઠ ગુણો મુખર્ માણસ સિવાય કોઈને પણ પ્રિય હોતા નથી, માટે સજ્જનતા મેળવવાની ઇચ્છાવાળા પુરૂષે તો એ ગુણોને અંગીકાર ન કરવા. પરંતુ પ્રથમથી કહું છે કે, ધર્મ છે તે જ્ઞાનનો દ્વેષી એવા અજ્ઞાનનો નાશ કરનાર છે, તો તે ધર્મરૂપી સાધનથી તે અજ્ઞાનને દૂર કરીને જગતમાં રહેલ ઘટપટાદિ પદાર્થને યથાર્થપણે જાણવા તથા હિતાહિતને પણ જાણવા માટે સહુજ કિરણને ધારણ કરનાર જે સૂર્ય તેના સરખાપણાને ધારણ કરનાર એવા જ્ઞાનને પ્રાપ્ત કરવું.

ઉત્તમોત્તમ પદને ભોગવનાર એવા જ્ઞાનની ઉત્તમતા શાસ્ત્રકાર લબ્ય જીવોના હિતની ખાતર સ્વયમેવ બતાવે છે.

તૃતીયં લોચનં જ્ઞાનં, જ્ઞાનં દ્વિતીયો દિવાકરઃ ;

અર્ચૌર્યહરણં વિત્તં વિના સ્વર્ગં વિમૂષણં ॥ ૧ ॥

આહારનિદ્રામયમૈથુનાનિ, સામાન્યમેતત્ પશુભિર્નરાંણામ્ ।

જ્ઞાનં વિશેષઃ સ્વલુ માનુષાણાં જ્ઞાનેન હીનાઃ પશવો મનુષ્યાઃ ॥ ૨ ॥

જ્ઞાનાદ્વિદંતિ સ્વલુ કૃત્યમકૃત્યજાતં, જ્ઞાનાચ્ચરિત્રમસલં ચ સમાચરંતિ ।

જ્ઞાનાચ્ચ મન્યમવિનઃ શિવમાપ્નુવંતિ, જ્ઞાનં હિ મૂલમતલં

સકલશ્રિયાં તત્ ॥ ૩ ॥

ભાવાર્થ;—જ્ઞાન ત્રીજું લોચન છે, તેમજ જ્ઞાન ધીજો સૂર્ય છે, અને જ્ઞાન ચોરથી પણ ચોરી ન શકાય તેવું ધન છે. તથા સોના વિના પણ વિભૂષણભૂત છે.

આહાર ૧, લાય ૨, નિદ્રા ૩, મૈથુન ૪, આ ચાર વસ્તુઓ મનુષ્યની માફક પશુઓમાં પણ રહેલી છે, માટે આ ચારની સાથે મનુષ્ય તથા પશુની સરખામણી કરીએ તો મનુષ્યમાં તથા પશુમાં કોઈપણ બતનો ફરક નથી, પરંતુ મનુષ્યની અંદર પશુ કરતાં અધિક એકજ જ્ઞાન કહેલ છે. અર્થાત્ જે મનુષ્યોની અંદર જ્ઞાનરૂપી સૂર્ય વિદ્યમાન હોય, તેજ મનુષ્ય ગણત્રીમાં આવી શકે છે, પરંતુ જે મનુષ્યોની અંદર જ્ઞાનરૂપી સૂર્ય અસ્તપણાને પામી ગયેલ છે તે પુરૂષો કેવળ આકૃતિથી જ મનુષ્ય ધર્મવાળા કહી શકાય છે, પરંતુ વાસ્તવિક રીતે તો તેઓને પશુનીજ ગણત્રીમાં ગણી શકાય છે.

આ જગતમાં લબ્ય પ્રાણીઓ જ્ઞાનથકીજ આ કરવા યોગ્ય છે, અને આ કરવા યોગ્ય નથી, એમ વસ્તુને જાણી શકે છે. તથા નિર્મલ એવા આચારને અંગીકાર કરે છે, અને જ્ઞાન થકી મોક્ષનગરને મેળવે છે અર્થાત્ આ લોકમાં રાજ્યલક્ષ્મ્યાદિ સંપત્તિઓ તથા પરલોકમાં સ્વર્ગાદિની સંપત્તિઓ તેમજ અંતમાં મોક્ષરૂપી લક્ષ્મી આ સર્વ સંપત્તિઓનું જ્ઞાન છે તેજ કોઈની સાથે સરખામણી ન કરી શકાય એવું અ-

૧૭૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

દ્વિતીય સાધન છે. ઉપરોક્ત અનેક ગુણે કરી વિભૂષિત જ્ઞાન કલ્પવૃક્ષ સરીખા ધર્મ શ્રવણથી થાય છે માટે હુમેશાં ધર્મ શ્રવણ કરવો.

અણર્ણુ હોય ત્યાં સુધી ભોજન નહીં કરવારૂપ સોળમા ગુણનું સ્વરૂપ.

પ્રથમ જે ભોજન કરેલ હોય, તે જ્યાં સુધી પાચન ન થાય, ત્યાં સુધી ભોજન કરવું નહીં, અને જો કરે, તો તેનાથી અણર્ણુની ઉત્પત્તિ થાય, તેમજ અણર્ણુ થવાથી નાના પ્રકારના રોગોની શરીરમાં ઉત્પત્તિ થાય, ઘણું કરીને રોગોત્પત્તિનું મુખ્ય કારણ અણર્ણુજ છે. વૈદક ગ્રંથમાં કહેલું છે કે:—

પ્રથમ કરેલ આહાર પાચન થયા પછી ભોજન કરવું. એ સંપૂર્ણ વૈદક શાસ્ત્રનો સાર છે એમ આત્રેય નામના પંડિતે વસંતપુર નામના નગરના જીતશત્રુ રાજાની આગળ કહેલ છે. તે કથા નીચે મુજબ:—

એક અતિ રમણીય એવું વસંતપુર નામનું નગર હતું. તે નગરમાં અનેક ગુણે કરીને અલંકૃત એવો જીતશત્રુ નામનો રાજા રાજ્ય કરતો હતો. હવે એક વખતે તે રાજાને શાસ્ત્ર સાંભળવાની ઇચ્છા થવાથી બોલાવેલા ચાર પંડિતો લાખ લાખ શ્લોકના પ્રમાણવાળા ગ્રંથો લઈને આવ્યા. ત્યારે રાજાએ કહ્યું કે, આટલું બધું સાંભળવાને મને વખત નથી, તો કંઈ ટુંકમાં મને સંભળાવો. તે સાંભળીને પંડિતોએ તે લાખ શ્લોકના પ્રમાણવાળા ગ્રંથોનો લાવાર્થ પચીસ પચીસ હજાર શ્લોકમાં લાવીને તેટલા પ્રમાણવાળા ગ્રંથો લઈને આવ્યા. ત્યારે પણ તેવોજ ઉત્તર મળવાથી લાખ શ્લોકનો લાવાર્થ જેમાં આવેલ છે, એવા હજાર શ્લોકના પ્રમાણવાળા બનાવીને લાવ્યા. તો પણ મને વખત નથી. એમ કહેવાથી તેઓએ સો સો શ્લોકના પ્રમાણવાળા બનાવીને લાવ્યા. છતાં પણ વખત નથી એવો ઉત્તર મળવાથી અંતમાં ચારે પંડિતોએ ભેગા મળીને એક શ્લોક બનાવ્યો. તે નીચે મુજબ:—

જીર્ણે ભોજનમાત્રેયઃ કપિલઃ પ્રાણીનાં દયા ।

બૃહસ્પતિરવિશ્વાસઃ પાંચાલઃ સ્ત્રીપુ માર્દવમ્ ॥ ૧ ॥

લાવાર્થ:—પ્રથમ આત્રેય નામનો પંડિત કહે છે કે, પ્રથમ કરેલ ભોજન પાચન થયા પછી ભોજન કરવું. એ વૈદક ગ્રંથનો પરમાર્થ છે. કપિલ નામનો પંડિત કહે છે કે, સર્વ પ્રાણી માનવી દયા પાળવી એ પણ બધા ધર્મ શાસ્ત્રોનું પરમ રહસ્ય છે. બૃહસ્પતિ નામનો પંડિત કહે છે કે કોઈનો પણ વિશ્વાસ ન કરવો, એ નીતિ શાસ્ત્રનો સાર છે. પાંચાલ નામનો પંડિત કહે છે કે, સ્ત્રીઓ ઉપર કોમળતા રાખવી, પરંતુ તેનો અંત લેવો નહીં. એ કામ શાસ્ત્રનો પરમાર્થ છે. ॥ ૧ ॥

પંચાસલ મહારાજ શ્રી દાનવિજયજીનું ભાષણ.

૧૯૯

આથી વૈદ્યકશાસ્ત્રનો સંપૂર્ણ સાર એજ છે કે, પાચન થયા પછી લોજન કરવું, તેથી શરીરમાં રોગાદિક પેદા થતા નથી.

હમેશાં વખત પ્રમાણે પઠ્યાપઠ્યનો વિચાર કરીને લોજન કરવારૂપ સત્તરમા ગુણનું સ્વરૂપ.

સોજમા ગુણમાં પ્રથમ કરેલ લોજન પાચન થયા પછી લોજન કરવું કહ્યું. તે લોજન પણ ભુખ લાગે ત્યારે અને લોહપતા આદિનો ત્યાગ કરી તેમજ હિતકારી મિત લોજન કરે, પરંતુ સારું અને મિષ્ટ લોજન હોવાથી તેમાં આસક્તિ થવાથી અધિક લોજન ન કરે, કારણકે તેમ કરવાથી વમન, દસ્ત આદિ ઉપદ્રવ થાય અને કોઈ વખત મરણ પણ થઈ જાય, તેમજ અતિ ક્ષુધા પણ સહન ન કરવી. કારણ કે તેમ કરવાથી જઠરાગ્નિ પ્રબળ થઈ શરીરનો નાશ કરે છે. તેમજ અતિ શ્રમથી શ્રમિત થયેલા માણસે પણ તરતજ લોજન ન કરવું, તેમ કરવાથી પણ શરીરમાં રોગની ઉત્પત્તિ થાય છે. તેમજ પોતાના શરીરને પ્રતિકુલ (એટલે પાચન ન થાય તેવું) લોજન ન કરવું, તેમ કરવાથી પણ શરીરને ઘણીજ હાનિ થાય છે, માટે ઉપરોક્ત હાનિકારક લોજનનો ત્યાગ કરીને વિધિ પ્રમાણે એટલે જેમ રાત્રિમાં સૂક્ષ્મ જીવો દેખી શકાતાં નથી તેમજ અંધકારવાળા સ્થાનમાં પણ ન દેખી શકવાથી રાત્રિ તથા અંધકારવાળા સ્થળમાં લોજન કરવું નહીં. રાત્રિમાં અનેક સૂક્ષ્મ જીવોની ઉત્પત્તિ થાય છે અને તે અતિ સૂક્ષ્મ હોવાથી તેઓનો લોજનની સાથે સંયોગ થાય છે, અને તે જીવોએ કરીને વ્યાપ્ત એવું લોજન શરીરમાં જવાથી શરીરમાં નાના પ્રકારની વ્યાધિઓ ઉત્પન્ન થાય છે, અને વ્યાધિઓના પ્રબળપણાથી શરીર પોતાની દ્રવ્યો બળવવામાં અસમર્થ બની જાય છે. શરીર અસમર્થ થવાથી આત્મહિતમાં સાધનભૂત એવી ધર્મરૂપ દ્રવ્ય પણ બળવી ન શકે માટે પોતાથી બનતા પ્રયાસે રાત્રિ લોજનનો ત્યાગ કરી દિવસે તેમજ પ્રકાશવાળા સ્થાનમાંજ લોજન અંગીકાર કરવું. નાના પ્રકારના જંતુઓ લોજનદ્વારાએ શરીરમાં જવાથી અનેક વ્યાધિઓ ઉત્પન્ન કરે છે. તે વિષયમાં કહ્યું છે કે:—

મેહં પિપીલિયાઓ હણંતિ, વમણં ચ મચ્છિયા કુણહ ।

જુયા જલોદરં તુ, કોલિયઓ કોઢરોગં ચ ॥ ૧ ॥

વાલો સરસ્સ ઁગો કંટોલગહ ગલંસિ દારં ચ ।

તાલુમ્મિ વિંધહ અલી, વંજણ મજ્જામ્મિ મુજંતો ॥ ૨ ॥

ભાવાર્થ:—કીડીઓ લોજનમાં આવે તો બુદ્ધિનો નાશ કરે છે, અને જે

૧૮૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

માખી આવે તો વમન કરાવે છે, તેમજ જી આવે તો જલોદર નામનો રોગ ઉત્પન્ન થાય છે, અને જો કરોળીયો આવે તો કોઢનો રોગ ઉત્પન્ન થાય છે, અને જો વાળ આવે તો સ્વરનો નાશ કરે છે, તેમજ ઘોરડી આદિ વૃક્ષનો કાંટો તેમજ લાકડાનો ટુકડો આવે તો કંઠમાં વાગે તેમજ પીડાને ઉત્પન્ન કરે છે, તેમજ શાકની અંદર વીંછી આદિ પદાર્થ આવે તો તાળવાને વિંધી નાખે છે. ઇત્યાદિ ઘણા દુઃખોની ઉત્પત્તિ રાત્રિભોજનથી થાય છે માટે તેનો ત્યાગ કરવો તેજ સજ્જન પુરૂષોનું કર્તવ્ય છે.

તેમજ મદિરાપાન પણ આ લોક તથા પરલોકમાં દુઃખનું આપનાર હોવાથી કોઇ પણ વખત તે અંગીકાર કરવું નહીં. કહ્યું છે કે:—

મદિરાપાનમાત્રેણ બુદ્ધિર્નેશ્યતિ દૂરતઃ ।

વૈદગ્ધીવંધુરસ્યાપિ દૌર્ભાગ્યેણેવ કામિની ॥ ૧ ॥

પાપાઃ કાદંબરીપાનવિવશીકૃતચેતસઃ ।

જનનીં હા પ્રિયીયંતિ જનનીયંતિ ચ પ્રિયાં ॥ ૨ ॥

મદ્યપસ્ય શવસ્યેવ લુઠિતસ્ય ચતુઃપથે ।

મૂત્રયંતિ મુખે શ્વાનો વ્યાત્તે વિવરશંકયા ॥ ૩ ॥

મદ્યપાનરસે મગ્નો નગ્નઃ સ્વપિતિ ચત્વરે ।

ગૂઢં ચ સ્વમભિપ્રાયં પ્રકાશયતિ લીલયા ॥ ૪ ॥

ભાવાર્થ:—જેમ હૌર્ભાગ્યના દોષથી સ્ત્રી નાશી જાય છે તેમ ચતુર પુરૂષ હોય તો પણ મદિરાનું પાન કરવાથી બુદ્ધિ દૂરથી નાશી જાય છે. મદિરા પાનથી પરવશ ચિત્તવાળા પાપી પુરૂષો પોતાની માતાને સ્ત્રી તરીકે માને છે, અને પોતાની સ્ત્રીને માતા કરી માને છે, તેમજ રાજમાર્ગમાં મદિરાપાનથી બેભાન થઇને મુખને પણ ખુલ્લું કરીને પડેલા એવા માણસને કુતરાઓ આ પર્વતની ગુફા છે એમ માનીને તેના મુખમાં પેશાબ કરે છે, અને મદિરાપાનના રસમાં મગ્ન થએલો પુરૂષ નશ્વર થઇને માર્ગની વચ્ચે સુઇ જાય છે, અને પોતાની છાની વાત પણ લીલા માત્રમાં પ્રગટ કરે છે. અર્થાત્ મદિરા પાનથી કૃત્યાકૃત્યનું ભાન રહેતું નથી. માટે આ લવમાં અપકીર્તિના ભાજનભૂત બને છે, અને એ બેભાનના વશપણથી ન કરવા યોગ્ય કામને પણ કરે છે તેથી પરલવમાં પણ દુર્ગતિરૂપ મહાદુઃખને પામે છે, માટે મદિરા પાન તો સજ્જન પુરૂષોને અવશ્ય વર્જનીય જ છે.

માંસ ભોજન પણ મહાપાપનું કારણ હોવાથી ત્યાગ કરવાને યોગ્ય છે. માંસના ભોજન કરવાવાળા જીવોમાં દયા રહે નહીં. કહ્યું છે કે:—

પન્યાસજી મહારાજ શ્રી દાનવિજયજીનું ભાષણ.

૧૮૧

ચિરકાદિષતિ યો માસં પ્રાણિપ્રાણાપહારતઃ ।

ઉન્મૂલયત્યસૌ મૂલં દયાસ્થ્યં ધર્મશાશ્વિનઃ ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ:—જે માણસ જીવોના પ્રાણોને હરણ કરીને માંસ ખાવાની ઇચ્છા રાખે છે તે માણસ ધર્મરૂપી વૃક્ષના દયારૂપી મૂળને ઉખેડી નાખે છે.

જીવોને મારનાર માણસ એકલો જ જીવહિંસાના પાપનો ભાગીદાર નથી પરંતુ માંસ ખાનાર તેમજ જીવહિંસા કરાવનાર માણસો પણ ભાગીદાર છે. કહું છે કે:—

હંતા પલસ્ય વિક્રેતા સંસ્કર્તા મક્તકસ્તથા ।

ક્રેતાનુમંતા દાતા ચ ઘાતકા એવ યન્મનુઃ ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ:—એક મનુ નામના વિદ્વાન પણ કહે છે કે—શસ્ત્રાદિકે કરીને નિર્દયપણાથી અરણ્યમાં રહેલું ઘાસ તથા સરોવરના પાણી થકી પોતાના શરીરની પુષ્ટિ કરતા અને સંતોષથી રહેતા એવા નિરપરાધી હરિણાદિ જીવોનો ઘાત કરનાર, તથા માંસનો વેચનાર, તેમજ માંસનો સંસ્કાર કરનાર, તેમજ તેના ભક્ષણને કરનાર, તેમજ માંસનો ખરીદ કરનાર, તેમજ તેવા હિંસારૂપી કુકર્મ કરીને માંસને પેદા કરનારની શ્લાઘાને કરનાર, તેમજ પોતાને ત્યાં આવેલા અતિથીઓને માંસ આપનાર આ સાતે માણસો ઘાતક કહેવાય છે.

કેટલાક માંસ ભક્ષણમાં રસિક બનેલા માણસો પોતાના કાર્યની શ્લાઘા કરાવવાની ઇચ્છાવાળા હોવાથી માંસ ભક્ષણમાં કંઈ પણ દ્રવ્ય નથી; કારણ કે જેમ ચોખ્ખા આદિ પદાર્થો પ્રાણીનું અંગ છે તેમ આ પણ પ્રાણીના અંગથીજ ઉત્પન્ન થાય છે એમ કહે છે. આ તેનું કહેવું કોઈ પણ રીતે યોગ્ય નથી. કહું છે કે:—

મક્તર્ણયં સર્તાં માસં પ્રાણ્યંગત્વેન હેતુના ।

ઓદનાદિવદિત્યેવં ચેચાનુમિમતે જહાઃ ॥ ૧ ॥

ગોસંમવાત્તે મુત્રં પયોવન્ન પિવંતિ કિમ્ ।

પ્રાણ્યંગતાનિમિત્તા ચ નૌદનાદિપુ મદ્યતા ॥ ૨ ॥

શંખાંદિશૂચિતાંસ્યાદિપ્રાણ્યંગત્વે સમે ચથા ।

ઓદનાદિ તથા મદ્યમમદ્યં પિશિતાદિકં ॥ ૩ ॥

યસ્તુ પ્રાણ્યંગમાત્રત્વાત્ પ્રાહ માંસૌદને સમે ।

સ્ત્રીત્વમાત્રાન્માતૃપત્ન્યોઃ સ કિં સામ્યં ન કલ્પયેત્ ॥ ૪ ॥

પંચેદ્રિયસ્યૈકસ્યાપિ વધે તન્માંસમક્ષણાત્ ।

યથા હિ નરકપ્રાપ્તિર્ન તથા ધાન્યભોજનાત્ ॥ ૪ ॥

૧૮૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ભાવાર્થ:—ચોખ્ખાદિકની માફક પ્રાણીનું અંગ હોવાથી સત્પુરૂષોને માંસ લક્ષણ કરવા યોગ્ય છે, આ પ્રમાણે કેટલાક જડબુદ્ધિવાળા પુરૂષો અનુમાન કરે છે તે ઉચિત નથી; કારણ કે ચોખ્ખાદિ લક્ષ્ય છે તેમાં પ્રાણીનું અંગ હોતુ નથી. જો પ્રાણીના અંગનો હેતુ માનતા હોય તો ગાય થકી ઉત્પન્ન થયેલું દૂધ તેમજ ગુરુ ખંનેમાં પણ પ્રાણી અંગ હોતુ એક સરખોજ છે, છતાં દૂધની જેમ ગુરુનું પાન શા માટે કરતા નથી. હાડકાં તથા શંખ આદિ પદાર્થો પ્રાણીના અંગમાં પણ સરખાં છે, પરંતુ શંખને પવિત્ર માની લોકો અંગીકાર કરે છે અને હાડકાંને અંગીકાર કરતા નથી તેની માફક ચોખ્ખા આદિ ધાન્ય લક્ષણ કરવા લાયક છે, અને માંસાદિ અલક્ષણીય છે. માંસાદિ અલક્ષણીય છે એવું સિદ્ધ કરનાર અને વળી સર્વ માણસોને માન્ય એવું ઉદાહરણ પણ એક વિષમાન છે. જેમ પોતાને પ્રિયમાં પ્રિય એવું માણસ જે માતાપિતા સાર્થ અથવા સ્ત્રી કે જેનાં સિવાય ક્ષણવાર પણ ચાલી શકતું નહોત, તે માણસના શરીરમાંથી ચેતન પદાર્થનો વિલય થઈ જાય, અને શરીર કેવળ મરેલ હરિણાદિના સરખું અર્થાત્ શય રહે તેનો સ્પર્શ પણ થયથી લોકો સ્નાન કરે છે તો પછી હરિણાદિ મરેલ જીવોનું લક્ષણ કરવું એ કઈ રીતિથી ઘટી શકે ? અર્થાત્ નજ ઘટી શકે એટલે તે અલક્ષણીયજ છે. વળી જે લોળા અદ્વપત્ત પુરૂષો પ્રાણીના અંગ માત્રથી ચોખ્ખા આદિ અનાજને તેમજ માંસાદિને સરખાં માને છે તે પુરૂષો દરેક સ્ત્રીઓમાં સ્ત્રીપણું સરખું હોવાથી કેવળ સ્ત્રીપણાને અંગીકાર કરીને પોતાની માતા તથા સ્ત્રીને સરખાડપે માની જેવી એટા પોતાની સ્ત્રીની સાથે કરે છે તેવીજ એટા પોતાની માતા સાથે કેમ કરતા નથી ? તેમજ એક પણ પંચેન્દ્રિય જીવના વધથી તથા માંસ લક્ષણ કરવાથી જેમ પરલોકમાં નરકની પ્રાપ્તિ થાય છે તેમ ધાન્યના લક્ષણથી નરકની પ્રાપ્તિ થતી નથી. માટે માંસ અને અનાજની સરખામણી કોઈ પણ રીતે થઈ શકતી નથી. માટે જાને સરખા ગણવાળા નથી પરંતુ ધાન્ય છે તે લક્ષણીય છે અને માંસ અલક્ષણીય છે.

આ માંસ સજ્જન પુરૂષોને કોઈ પણ રીતે લક્ષણીય નથી એવો ઉપદેશ યુક્તિપુર્વક ઘણાજ વિસ્તારથી યોગશાસ્ત્રમાં પૃત્યગત સર્વોચ્ચ શ્રીમાન તેમજ દ્ર-સૂરિ મહારાજે સંસારરૂપી સમુદ્રમાંથી લગ્ય પ્રાણીઓના ઉદ્ધાર કરવાની ખાતર કરેલ છે. માટે સજ્જન પુરૂષોએ આ માંસ લક્ષણનો બનતા પ્રયાસે ત્યાગ કરવો. અને લોજનકાલમાં પથ્યાપથ્યનો (એટલે આ મારે લક્ષણીય છે અથવા અલક્ષણીય છે તેનો) વિચાર કરી અપથ્ય લોજનનો ત્યાગ કરી પથ્ય પદાર્થોનું લક્ષણ કરવું.

આજકાલ તમાકુ જેવો પદાર્થ કે જેને પક્ષી, કુતરાં, ગિલાડાં, ઉંદર આદિ જીવો પણ ખાતા નથી તેમજ ગાય, હેંસ, ઘોડા, ગધેડાં, બકરાં, ઉંટ આદિ જાનવરો

(જન્મ્યાથી ન જન્મ્યા ભલા કોણ?).

૧૮૩

પણ અંગીકાર કરતાં નથી. વળી લોકોમાં પણ કહેવત છે કે ‘ઉંઠ મુકે આકડો ને ઝાકરી મુકે કાંકરો’ અર્થાત્ ઝાકરી તો સર્વ પદાર્થનું ભક્ષણ કરવાવાળી છે છતાં પણ તમાકુનું ભક્ષણ કરતી નથી. કોઈ પણ આદિ તેનું ભક્ષણ નહીં કરતાં હોવાથી તમાકુના ક્ષેત્રને વાડ પણ કરવામાં આવતી નથી. તેમજ તેના ક્ષેત્રમાં અંચા પુરૂષ રાખવાનું પણ કામ પડતુ નથી. એટલુંજ નહિ પરંતુ ઉન જેવાં વસ્તુ કે જેને ઉઘેહી, જલદીથી લાગે છે પણ તેમાં જે તમાકુ નાખી રાખવામાં આવે તો ઉઘેહી લાગતી નથી. અર્થાત્ કોઈ પણ તેને અંગીકાર કરતું નથી, એને મનુષ્યો અંગીકાર કરે છે, એ શું ઉચિત છે ! આજકાલ વિદ્યાર્થીઓ કે જેઓને કાંઈ પણ શુભ કે દોષની ખબર પડતી નથી. તેઓ પણ દેખાદેખીથી મુંઘવા તથા પીવા માંડે છે. તે શું યોગ્ય છે ? તેતે પીનાર માણસોના કાળજામાં આંદી પડે છે ઇત્યાદિ ઘણા દોષોની ઉત્પત્તિ તમાકુથી થાય છે, તેના ઘણા દુષણો બાણીને કેટલાક પુરૂષો-દ્રષ્ટાંત તરીકે શીખલોકો આદિ પ્રાયઃ તમાકુને સ્પર્શ પણ કરતા નથી. ઇત્યાદિ કારણોથી તમાકુ પદાર્થ પણ અંગીકાર કરવા લાયક નથી. ઇત્યાદિ વિચાર કરી પશ્ચ વસ્તુ ગ્રહણ કરવી.

—અપૂર્ણ.

(જન્મ્યાથી ન જન્મ્યા ભલા કોણ?)

લેખક:—તાંત્રી હાપણ-જામનગર.

(હરિગીત.)

જેણે ન આખ્યો પ્રેમરસ આખી અડાહા ! ઉમરમાં,
જેણે ન કીધું કૃત્ય કંઈ, ઉપકારનું આ અવનિમાં;
જેણે ભર્યા કેવળ અરે, અપયશતણા શિર પોટલા,
એવા ખરે નર ખલકમાં, જન્મ્યાથી નવ જન્મ્યા ભલા. ૧

* * *
જેણે થઈ ધનવાન રંકેતણી, ન દાદ સુણી કંઈ,
જેણે થઈ વિદ્વાન જ્ઞાનનું હાણું કયાંય કીધું નહિ;
જેણે ચઢી હોદ્દે મહા, પીડ્યા જનો જે જે ભલા,
એવા ખરે નર ખલકમાં, જન્મ્યાથી નવ જન્મ્યા ભલા. ૨

* * *
જેણે દીધો નરદેહ તે જગતાતને જે વિસરતા,
જેણે કીધું વળી જીવન તે જુમાતને પણ જૂલતા;

૧૮૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જેને નથી પ્રિય કંઈ અરે, સાહિત્ય, સંગિત કે કલા,
એવા ખરે નર ખલકમાં જન્મ્યાથી નવ જન્મ્યા લલા. ૩

* * *
જેણે ઉછેરી જન્મથી, મ્હોટા કર્યા કળેઃ સહી,
જેણે અરે નિજ પ્રાણથી પ્યારા ગણી પોખ્યા વળી;
તેનેજ જે સંતાપતા, જાણી અરે જીવતી બલા,
એવા ખરે નર ખલકમાં, જન્મ્યાથી નવ જન્મ્યા લલા. ૪

* * *
જેણે ન સેવ્યા સંત જન, પ્રાણાંત તક આ પૃથ્વીમાં,
જેણે શુભાચ્યું વ્યર્થ આયુઃ જન્મીને આ અવનિમાં,
જેણે કર્યાં કૃત્યો કુડાં, ગણતાં ગણાય ન તેટલાં,
એવા ખરે નર ખલકમાં, જન્મ્યાથી નવ જન્મ્યા લલા. ૫

લોકપ્રિય થવાની કળા.

(લેખક-વિકુલદાસ મૂળચંદ શા. બી. એ. ભાવનગર)

“ The power to please is a great success asset. It will do for you what money will not do. It will often give you capital which your financial assets alone would not warrant. People are governed by their likes and dislikes. We are powerfully influenced by a pleasing, charming personality. A persuasive manner is often irresistible. Even judges on the bench feel its fascination. ”

(અન્યને પ્રસન્ન કરવાની શક્તિ એ લોકપ્રિય થવાની અર્થાત્ સમાજમાં વિજય પ્રાપ્ત કરવાની એક મહાન કળા છે. દ્રવ્યથી જે સાધ્ય ન થઈ શકે તે તેનાથી તમે સાધ્ય કરી શકશો. તેનાથી તમે માત્ર આર્થિક સંપત્તિ કરતાં વધારે વૈભવ પ્રાપ્ત કરશો. રૂચિકર અને અરૂચિકર વસ્તુઓ લોકો પર સામ્રાજ્ય લેખાય છે. એક રમ્ય અને આનંદપ્રદ વ્યક્તિને આપણે સંપૂર્ણ આધીન થઈએ છીએ છીએ. એક આકર્ષક અને પ્રોત્સાહક રીતભાત ઘણી વખત અનિવાર્ય અને દુર્ધર્ષ થઈ પડે છે. ન્યાયાસન પર બેઠેલા ન્યાયાધીશો પણ તેની મોહિનીને વશ થાય છે.)

લૉર્ડ ચેસ્ટરફીલ્ડે બીજાને પ્રસન્ન કરવાની કળાને એક મહાન બક્ષીસ તરીકે

લોકપ્રિય થવાની કળા.

૧૮૫

ગણી છે. તે એક મહાન શક્તિ છે. જે તમારે લોકપ્રિય થવાની ઇચ્છા હોય તો લોકોને રૂચિ કર અને અનુકૂળ થાય તેવી વૃત્તિ ધારણ કરવી જોઈએ. અને વિનોદી અને ચિત્તરંજક સ્વભાવના થવું જોઈએ. તમારા સહવાસથી લોકોને આનંદ નહિ થાય તો તેઓ તમારાથી દૂર રહેવા યત્ન કરશે. પરંતુ જે તમારો સ્વભાવ માયાળુ અને આનંદી હશે, જે તમે દરેક દિશામાં પ્રકાશ પ્રસારી શકતા હશે કે જેથી કરીને લોકો તમારાથી દૂર નાસી જવાને બદલે તમારા મેળાપને માટે અવિચ્છિન્ન યત્ન કરશે, તો લોકપ્રિય થવાનું કાર્ય તમને લેશ પણ મુશ્કેલી ભર્યું જણાશે નહિ. લોકોને તમારા પ્રતિ આકર્ષવાનો સૌથી સરલ અને ઉત્તમ માર્ગ એ છે કે તમે તેઓમાં અને તેઓનાં કાર્યોમાં ઉદ્વાસથી રસ લ્યો છો એમ તેઓને ખાતરી કરાવવી જોઈએ. આ કાર્ય તમારે ખરા અંતઃકરણપૂર્વક કરવું જોઈએ, નહિ તો તેઓ તમારા દંભ અને છલકપટને સત્તર શોધી શકશે. એક યુવક જે કાંઈ કરે છે અને ભવિષ્યમાં કરવા ધારે છે તેમાં તમને ખરેખરો રસ પડે છે એમ ખાતરી કરાવવાથી તેનું હૃદય તમે જેવું જીતી શકો છો તેવું બીજા કશાથી થવું અશક્ય છે. તમે લોકોથી દૂર રહેશો તો તેઓ તમારાથી દૂર રહેશે એમાં જરા પણ સંદેહ નથી. તેમજ જે તમે હમેશાં તમારા પોતાના વિષે અને તમારા અદ્ભૂત કાર્યો વિષે વાતો કરશો તો તમે જોશો કે લોકો તમારાથી દૂર રહેવા યત્ન કરશે. આનું કારણ એ છે કે તેમ કરવાથી તમે તેઓને ખુશી કરતા નથી. તમે તેઓના કાર્યોમાં રસ લેવાનું અને તેઓના વિષે વાતો કરવાનું શરૂ કરો એમ તેઓની આશા અને ઇચ્છા હોય છે.

જે તમે સદા શોગીયો રહેરો ધારણ કરશો, જે તમારો સ્વભાવ સ્હીડીયો હશે તો તમારા સેવકવર્ગમાં અને અન્ય જનોમાં પ્રિય નથી થઈ પડતા તેથી તમારે આશ્ચર્ય પામવા જેવું નથી. પ્રત્યેક માણસને આનંદી રહેરો પસંદ છે. આપણને હમેશાં પ્રકાશમાં રહેવું જ ગમે છે અને આપણે અંધકારમાંથી નાસી જવા ઇચ્છીએ છીએ.

ઘણા માણસો એમ ધારે છે કે ખરેખરી કેળવણી અને સંસ્કૃતિનો મોટો ભાગ કેવળ દંભ અને દોંગજ હોય છે; તેઓ એવી દલીલ કરે છે કે જે કોઈ માણસ પ્રમાણિક હોય અને જે તે શ્રેષ્ઠ ગુણોથી અલંકૃત અને સત્યનિષ્ઠ હોય તો તેના બાહ્ય વિરૂપ દેખવાની ગણના કર્યા વગર લોકો તેને માન આપશે અને તે લોકપ્રિય થઈ પડશે આ દલીલ અસુક અશેજ સાચી છે. અનાવિદ્ અને અસંસ્કૃત રત્નના વિષયમાં જે સત્ય લાગુ પડે છે તે અસંસ્કૃત મનુષ્યના વિષયમાં પણ લાગુ પડે છે. રત્નનું મૂલ્ય ગમે તેટલું હોય તોપણ કોઈ માણસને અસંસ્કૃત રત્નો ધારણ કરવા ગમશેજ નહિ. કોઈ માણસ પાસે આવા રત્નો લાગે રૂપિયાની કિંમતના હોય તો પણ જ્યાંસુધી તે સંસ્કૃત અને સ્વચ્છ થયેલા નહિ હોય ત્યાંસુધી કોઈ તેની કિંમત કરશે નહિ. બીન અનુભવી દ્રષ્ટિ આવા રત્નો અને પત્થરના કટકાનો ભેદ જોઈ શકશે

૧૮૬

મી આત્માનંદ પ્રકાશ.

નહિ. હીરકારના હાથમાં ગયા પછી તેમાંથી જે સૌંદર્ય અને ચળકાટ નીકળે છે તેના પ્રમાણમાં જ તેની કીંમત અંદાજ છે. તેવીજ રીતે કોઈ માણસ અનેક પ્રશસ્ય ગુણોથી વિભૂષિત હોય, પરંતુ જો તેઓ વિરૂપ બાહ્ય દેખાવથી આચ્છાદિત થયેલ હશે તો તે ગુણો તેઓના અંતર્ગત કિંમતથી રહિત થઈ જશે માત્ર તિક્ષ્ણ અવલોકન શક્તિવાળા માણસો અને ચારિત્ર્યના પ્રતીણ પરીક્ષકોના જ જોવામાં તે ગુણો આવશે. જેમ અનાવિદ્ધ અને અસંસ્કૃત રત્નની કિંમત સંસ્કારથી જ થાય છે તેમ અસંસ્કૃત મનુષ્યરત્નની કિંમત કેળવણી રૂપી સંસ્કારથી થાય છે.

કોઈ પણ મનુષ્ય વિષે જે સારા અથવા ખરાબ વિચારો પ્રથમથી બંધાઈ ગયા હોય છે તે બદલવાનું કાર્ય અત્યંત કઠિન છે. આપણે કોઈને પ્રથમ વખત મળીએ છીએ ત્યારે કેટલી ત્વરાથી મન પોતાનું કાર્ય કરે છે તે આપણે સમજી શકતા નથી. આપણાં નેત્રો અને કર્ણ આસપાસનું બધું જોવામાં અને સાંભળવામાં ગુંથાય છે; ત્યારે આપણું મન વિચારનાં ત્રાજવા ઉપર તે માણસની તુલના કરવામાં પ્રવૃત્ત થાય છે. મન ઘણીજ ત્વરાથી પ્રત્યેક શબ્દ, પ્રત્યેક કૃતિ અને પ્રત્યેક રીત-ભાવને ગ્રહણ કરી લે છે. અને આપણો અંતિમ વિચાર ત્વરાથી બંધાય છે એટલું જ નહિ પરંતુ એવો મજબૂત બંધાય છે કે તે પુરૂષના પ્રથમ ચિત્રને સર્વથા વિસરી જવાનું અત્યંત મુશ્કેલ અને લગભગ અસંભવિત થઈ પડે છે. બેદરકાર અને આતુર્યરહિત લોકો પોતે જે છાપ પડેલી બેસાડે છે તે લુપ્ત કરવા માટે યત્ન કરવામાં પોતાના સમયનો મોટો ભાગ ગાળે છે. તેઓ નમ્રતાપૂર્વક ક્ષમા યાચે છે અને દરેક બાબતનું સ્પષ્ટિકરણ કરે છે, પરંતુ એ ક્ષમા અને સ્પષ્ટિકરણથી જોઈએ તેવી અસર થતી નથી; કેમકે તે અસર પ્રથમ બેસાડેલી છાપના સળગ અને સંચોટ ચિત્ર કરતાં એટલેબધે અંશે નિર્બળ હોય છે કે અનેક યત્નો કરવા છતાં ઉક્ત છાપ લુપ્ત થતી નથી. તેથી અભ્યુદયની આકાંક્ષા રાખનાર પ્રત્યેક યુવકે બીજાના મન ઉપર પોતે જે છાપ પાડે છે તેની અત્યંત સંભાળ રાખવાની ખાસ આવશ્યકતા છે; કારણકે પ્રથમ પાડેલી ખરાબ છાપથી જીવનના આરંભકાળમાં જ અપયશ અને નિંદાને પાત્ર થવાનો સંપૂર્ણ સંભવ છે. જો તમે બીજાના હૃદય ઉપર એવી છાપ પાડશો કે તમે એક મનુષ્ય છો, તમારું મનુષ્યત્વ અન્ય સર્વ વસ્તુઓથી ઉત્કૃષ્ટ છે, તમારી પ્રમાણિકતા, સત્યનિષ્ઠા અને ઉદારતા તમારા બીજા સઘળા ગુણો કરતાં અધિક પ્રાધાન્ય અને ઉચ્ચતર પદ ભોગવે છે, અને તમે જે કંઈ બહાર દર્શાવો છો તેની પાછળ જો લોકો ખરેખરો મનુષ્ય જોઈ શકે છે તો તમે જગતના વિશ્વાસપાત્ર અને પ્રેમપાત્ર બનશો જ, એ વાત નિર્વિવાદ છે.

હું એક વ્યક્તિને બાણ છું—એ પ્રકારના બીજા હબ્તરો હશે—જે શું કારણથી લોકો તેનાથી દૂર રહે છે તે સમજી શકતો નથી. તે કોઈ સામાજિક સંમેલન અથવા મેળાવડામાં જાય છે તો તે બેઠો હોય છે તે સ્થળેથી દરેક માણસ દૂર આવે.

લોકપ્રિય થવાની કળા.

૧૮૭

જાય છે. જ્યારે બીજા લોકો પ્રકીર્ણ વાર્તાવિનોદથી અથવા હસાહસથી આનંદ અનુભવતા હોય છે ત્યારે તે પોતા એક ખુણામાં મૌનભાવ ધારણ કરી એકલો બેસી રહે છે. જો દૈવયોગે કોઈ અકસ્માતથી તે આકર્ષણના મધ્યકેન્દ્રમાં પહોંચે છે તો એક પ્રકારનું મધ્યકેન્દ્ર ત્યાગી બળ તેના પર સત્તા ચલાવે છે, અને તેને તેના એકાંત ખુણામાં પુનઃ ઘસડી જાય છે. તેને કવચિત્ કોઈ સ્થળે આમંત્રણ કરવામાં આવે છે. તે સમાજમાં કે મેળાવડામાં ઠંડા ગરફના કટકા જેવોજ લાગે છે. તેનામાં કશી ઉજ્જ્વળતા નથી. તેમજ તે લેશમાત્ર આકર્ષણ શક્તિ ધરાવતો નથી. આ માણસની અપ્રિયતાનું કારણ તેને પોતાને પણ અગમ્ય અને અગોચર છે. તે એક મહાન શક્તિ ધરાવનાર પુરૂષ છે, જગરો કાર્ય કરનાર છે અને જ્યારે તેનું દૈનિક કાર્ય પૂર્ણ થાય છે ત્યારે આરામ લેવાની અને અન્ય માણસોની સાથે સંમિલિત થઈ તેઓના સમાગમનો લાભ લેવાની ઇચ્છા રાખે છે; પરંતુ જે આનંદ અને આરામની તેને ઉત્કંઠા છે તે પ્રાપ્ત કરવા તે અસમર્થ બને છે. બીજા લોકો પોતાને તણ દે છે, પોતાનાથી અલગ રહે છે તે જોઈને તેને અતિશય શોચ થાય છે. પોતાની શક્તિનો દશાંશ પણ નહિ ધરાવનારા લોકો જ્યાં જાય છે ત્યાં સન્માન પામે છે તે તેને જોઈને વિષય થઈ પડે છે. તેને વિચાર પણ આવતો નથી કે કેવળ સ્વાર્થ-પરાયણતા જ લોકપ્રિયતા થવામાં મુખ્યત્વે કરીને આડે આવે છે. તે નિરંતર પોતાની જાતનો જ વિચાર કરે છે. બીજાને સહાયજૂત થવા ખાતર અને તેઓના કાર્યમાં રસ લેવા ખાતર પોતાની જાતને અને પોતાના ધંધાને તે એક ક્ષણ પણ વિસારી શકતો નથી. જ્યારે જ્યારે તમે તેની સાથે વાતમાં જોડાશો ત્યારે ત્યારે હરવખત તે પોતાના સંબંધી અને પોતાના વ્યાપાર વિષયક વાત તરફ તમને ખેંચી જવાને યત્ન કરતો માલૂમ પડશે. લોકપ્રિય થવામાં તેને અંતરાયજૂત થનાર બીજી એ બાબત છે કે તે આકર્ષણનું રહસ્ય જાણતો નથી. પ્રત્યેક વ્યક્તિ એક લોહયુગ્મક છે તે વાત તેના જાણવામાં નથી. જે માણસ અહોનિશ પોતાની જાતનો જ વિચાર કરે છે તે એક પ્રકારનું આત્મ-લોહયુગ્મક બને છે. જેથી તે પોતાના શિવાય અન્ય કોઈને પોતાના તરફ આકર્ષી શકતો નથી. ઘણાં મનુષ્યો દ્રવ્ય-લોહયુગ્મક બને છે. તેઓ દ્રવ્યવિષયક વિચારો એટલા બધા લાંબા સમય સુધી કરે છે કે તેઓ દ્રવ્ય સિવાય બીજી કોઈ પણ વસ્તુને પોતાના પ્રતિ આકર્ષી શકતા નથી. કેટલાક મનુષ્યો અનિતિવાન, અધર્મી અથવા વિષયી હોય છે તેનું કારણ એ કે તેઓએ પોતાને અનિતિ, અધર્મ અથવા વિષયવાસનાના લોહયુગ્મક બનાવ્યા હોય છે.

બીજી બાબતે જોઈએ તો ચિત્તની અને ચારિત્ર્યની એટલી બધી ચારતા ધરાવનાર પુરૂષો અને સ્ત્રીઓ હોય છે કે જે કોઈ તેઓના સમાગમમાં આવે છે તેઓના હૃદયમાં તે સહુની સાથે નિકટ સંબંધ હોય એવી લાગણી અને ઉર્મિ ઉદ્ભવે છે. આસપાસના સર્વ લોકો તેઓને અંતઃકરણપૂર્વક

૧૮૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આહે છે અને એક અવાજે તેઓની પ્રશંસા કરે છે. આવા ઉદાત્ત અને અને વિશાળ હૃદયવાળા સ્ત્રીપુરુષોને માટે સૌ કોઈના હૃદયમાં પ્રેમ અને માનની લાગણી ઉત્પન્ન થાય એ સ્વાભાવિક છે, કેમકે તેઓ સૌનાપર સમાન પ્રેમપૂર્ણ દ્રષ્ટિ રાખે છે. તેઓ જેવા પ્રકારના લોહચુંગક છે કે જે સર્વ કોટિના લોકોને આકર્ષી શકે છે, તેઓ સર્વને પોતાના જાણી આકર્ષવાને પુરતા વિશાળ અને વિસ્તૃત છે. તેઓ તે સર્વમાં રસ લે છે, તે સર્વ પ્રકારના કાર્યમાં આનંદથી ભાગ લે છે; દુકામાં તેઓ પ્રત્યેક માટે સરખી લાગણીવાળા હોય છે.

અનુકૂળ પરિસ્થિતિમાં સ્વભાવતઃ આપણે કોઈ મનુષ્યના પ્રધાનગુણોની અને તેની આસપાસની સર્વ હકીકતની તુલના કરીએ છીએ. આપણે તેના મુખ્ય ગુણો જોઈ શકીએ છીએ, તેમજ તે ઉચ્ચ વા નીચ કોટિનો છે તે તરતજ જાણી શકીએ છીએ. વળી તેના ઉપર અન્ય માણસો પ્રેમ રાખે છે અને તેના તરફ આકર્ષાય છે કે તેનાથી દૂર જાય છે તે પણ આપણા જાણવામાં તરતજ આવે છે.

જ્યાંસુધી માણસ કેવળ સ્વાર્થપરાયણ અને પોતાની જાતનાજ વિચારો કર્યા કરે છે ત્યાંસુધી તે બીજાઓ માટે આકર્ષણ બળ ધરાવે એ અસંભવિત વાત છે. સૌ તેને ત્યજ દેશે અને કોઈ તેના તરફ પ્રેમપૂર્ણ દ્રષ્ટિથી જોશે નહિ, કોઈ તેને સ્વેચ્છાથી શોધશે નહિ અને તે પોતાને જેવા પ્રકારનું લોહચુંગક બનાવે તે પર સર્વ વાતનો આધાર છે. જે ક્ષણે તે બીજા માટે માન અને પ્રેમની લાગણી અને બીજાના કાર્યમાં રસ બતાવવાનો આરંભ કરશે કે તેજ ક્ષણે તે આકર્ષણ બળના ગુણોથી સંપન્ન થશે અને સૌને પોતાના પ્રતિ આકર્ષવા સમર્થ બનશે. જેટલા પ્રમાણમાં તે બીજાના કાર્યમાં રસ લેશે, તેટલાજ પ્રમાણમાં તે તેઓને પોતાના તરફ આકર્ષી શકશે. તે બીજાના હિતમાં ખરેખરા અંતઃકરણપૂર્વક રસ લેશે અને પોતાને પોતાના કાર્ય સંબંધી વાતચીતનું મધ્યગિંદુ બનાવવાનો યત્ન ત્યજ દેશે કે તેજ વેળાએ બીજા લોકો પણ તેનામાં રસ લેવા લાગશે. સર્વ મનુષ્યોપર સમાન દૃષ્ટિ અને પ્રેમભાવ રાખવા તેજ લોકપ્રીતિ સંપાદન કરવાનો અમોઘ માર્ગ છે. કેવળ આત્મભાન અને સ્વાર્થપરાયણતાના બંધનને પ્રેમભાવ તોડી નાંખશે. પોતાની જાતના વિચાર કરવાનું વિસ્મરણ કરે અને બીજામાં રસ લેવાનું શરૂ કરે; બીજાને માટે પ્રેમભાવ, માનની લાગણી, તેઓને સાહાય્ય કરવાની ખરેખરી ઇચ્છા કેળવે અને પરિણામે લોકપ્રિય થવાના તમારા પ્રયત્નો ફળીભૂત થશે એ નિઃસંદેહ છે.

ઘણા લોકોથી માણસો અલગ રહેવા મથે છે તેનું મુખ્ય કારણ એ છે કે તેઓ પોતાનેજ સર્વસ્વ માને છે અને અહોનિશ પોતાના કાર્યમાંજ મગ્ન રહે છે. આ પ્રમાણે તેઓએ ઘણા લાંબા સમયસુધી જીવન વ્યતીત કર્યું હોય છે, જેથી તેઓએ બાહ્ય જગતની સાથનો સર્વ સંબંધ અને સહાનુભૂતિ ગુમાવી દીધાં હોય છે. ઘણા

લોકપ્રિય થવાની કળા.

૧૮૯

વળત સુધી આંતરિક-એકાંતજીવન ગાળ્યું હોવાથી તેઓને બાહ્યજીવન અશક્ય લાગે છે. તેઓના સમજવામાં નથી આવ્યું હોતું કે કેવળ સ્વાર્થપરાયણ એકાંત-જીવનથી અને વર્ષો સુધી બીજામાં રસ નહિ લેવાથી તેઓની આકર્ષણશક્તિનો સંતર નાશ થઈ ગયો છે, અને તેઓની લાગણીઓ એટલી બધી હદે સુકાઈ ગઈ હોય છે કે તેઓ કોઈપણ પ્રકારની શક્તિ અથવા ઉજ્જ્વળતા ઉત્પન્ન કરવાને તૈન શક્તિહીન બની ગયા છે. આવા માણસો હાજરી માત્રથી આસપાસના વાતાવરણમાં સર્વત્ર શૈથિલ્ય પ્રસરી રહે છે.

મનુષ્યનું નૈસર્ગિક બંધારણજ એવું છે કે તે એકલો રહી શકતોજ નથી. તેના ઉત્તમોત્તમ જીવનનો ઘણોખરો ભાગ તે બીજાઓ પાસેથીજ મેળવે છે; તે બીજાના સહવાસ વગર રહી શકતો નથી, અને જ્યારે તે બીજાનો સહવાસ ત્યજ દે છે ત્યારે લગભગ તેનું અર્ધ બળ ગુમાવે છે; એવો એક નિયમ છે કે બીજાના પરિચયમાં આવી જ્યારે માણસ જાણે છે કે પોતાની અને અન્યની વચ્ચે જીવનોપયોગી અને અગત્યનો સંબંધ છે, તેઓના વિચારો અને જીવન પોતામાંથી વહે છે-ઉછળે છે અને પોતાના વિચારો અને જીવન તેઓમાંથી વહે છે ત્યારેજ તેને મોટો કડી શકાય છે.

દ્રાક્ષના ગુચ્છ-વૃક્ષપરથી કાપી નાંખવામાં આવે છે કે તરતજ તે ચીમળાવા લાગે છે, જેનાથી તેનું પોષણ થાય છે તે લઈ લેવામાં આવે છે કે તેજ ક્ષણે તે તૈન નિરસ, શુષ્ક અને નિઃસત્વ થઈ જાય છે. જે ગુણ ગુચ્છમાં રહેલો છે તે દ્રાક્ષના વૃક્ષના જૂમિ સાથેના સંબંધથી તેની અંદર આવે છે, અને જ્યારે તે પોષણ અને બળના સાધનોનો ઉચ્છેદ કરવામાં આવે છે, ત્યારે તે પ્રાયશઃ મૃતવત્ થઈ જાય છે. જગત્સુખી મહાન દ્રાક્ષલતા ઉપર માણસ એક ગુચ્છ સમાન છે. તેના સહચારીથી તે અલગ રહેવા લાગે છે કે તરત તે ચીમળાવા લાગે છે. મનુષ્ય જાતિના એકીભાવમાંજ એવી કંઈ વિશિષ્ટતા છે. જેવી રીતે હીરાના પરમાણુઓને એકબીજાથી ભિન્ન કરવાથી તેમાં રહેલા સંયુક્તપણાના ગુણનો નાશ થાય છે; તેવીજ રીતે સમષ્ટિથી અલગ રહેવાથી વ્યક્તિને આત્મશક્તિનું ભારે નુકશાન સહન કરવું પડે છે. જે આણુઓનો હીરો બનેલો હોય છે તે આણુઓના સંયુક્તપણામાં-અભિન્નત્વમાંજ હીરાનું મૂલ્ય સમાયલું છે. જે ક્ષણે તે આણુઓને એકબીજાથી ભિન્ન કરવામાં આવે છે તેજ ક્ષણે તે નિરૂપયોગી અને નિર્મૂલ્ય થઈ જાય છે, તેજ પ્રમાણે એક શક્તિવાન મનુષ્ય પોતાની શક્તિનો ઘણો ભાગ તેના સહચારીઓના સમાગમથી પ્રાપ્ત કરતો હોવાથી તેઓને પરસ્પર ભિન્ન કરવામાં આવે તો તે શક્તિ રહિત-નિર્બળ બની જાય છે.

જેવી રીતે મનુષ્યને શરીરપોષક ભોજનના ભિન્નભિન્ન પદાર્થોની જરૂર છે તેવીજ રીતે તેનું માનસિક ભોજન પણ વિવિધ પ્રકારનું હોવાની જરૂર છે. માનસિક ભોજનની આવી સામગ્રી ભિન્નભિન્ન રીતિ અને પ્રકૃતિના લોકોના સમાગમમાં આવવાથી ઉપલબ્ધ થઈ શકે છે. કોઈ પણ માણસને તેના સમૂહમાંથી-મંડળમાંથી

૧૯૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વિયુક્ત રાખવામાં આવે તો તે તત્કાળ અવનત થવા લાગે છે. સ્વાનુભવથી જોઈ શકાયું છે કે જે બાલકોને અન્ય મનુષ્યોના સહવાસથી અનેક વર્ષો સુધી અલગ રાખવામાં આવ્યા છે તેઓ ક્રમશઃ એવી અધોગતિને પામ્યા છે કે આખરે તેઓ તદ્દન જડબુદ્ધિ અને મૂર્ખ બની ગયા છે. જે ગુણ અને સામર્થ્ય માણસ બીજા પાસેથી ગ્રહણ કરે છે તેના પ્રમાણમાં તે ગુણવાન અને શક્તિવાન બને છે. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો જેટલા પ્રમાણમાં તે બીજા સાથે સામાજિક, માનસિક અને નૈતિક સમાગમમાં આવે છે તેટલા પુરતો તે શક્તિવાન છે અને જેટલે દરજ્જે તે બીજાથી અલગ રહે છે તેટલે દરજ્જે તે નિર્બળ છે.

બાહ્ય જગતની સાથેનો સર્વ સંબંધ અને વાસ્તવિક રીતે તેઓનો પરસ્પર વ્યવહાર તોડી નાંખીને કેવળ એકાંત સ્થળમાં રાખીને વ્યક્તિઓને અસીમ નીતિ-બળ ધરાવનારા બનાવવાનો કેટલાક દેશોમાં ચત્ન કરવામાં આવ્યો છે; પરંતુ જેમ માનુષી એકી ભાવની નૈસર્ગિક યોજનામાં વિદ્યોપ કરનારી અન્ય સર્વ યોજનાઓ નિષ્ફલ નિવડી છે, તેમ ઉક્ત પદ્ધતિ પણ નિષ્ફલ નિવડી છે.

મગજ અને મગજની વચ્ચે, આત્મા અને આત્માની વચ્ચે અચુક પ્રકારની શક્તિ રહેલી છે, જેનું માપ કરતાં આપણને આવડતું નથી. પરંતુ તે શક્તિ ઉત્તેજીત કરવાનું, બાંધવાનું અથવા તોડી નાંખવાનું સામર્થ્ય ધરાવે છે. આ જગતમાં મનુષ્યના મનને પોષણ અને બળ આપે અને નવીન ચૈતન્ય પ્રેરે એવા સહસ્રાવધી સ્થળો છે, અને તે સ્થળો બંધ કરવાથી પરિણામ એ આવશે કે મનોભળ તદ્દન ક્ષીણ અને નિર્બળ થઈ જશે. મનુષ્યની પાંચ ઇન્દ્રિયો એક પ્રકારનાં સાધન અથવા માર્ગ છે. જે દ્વારા અંતઃસ્થ આત્માને સર્વ બાહ્ય વસ્તુનું જ્ઞાન પહોંચાડવામાં આવે છે. આ ઉપરાંત બીજી કેટલીક અગોચર અને પરોક્ષ શક્તિ છે જેનું કાર્ય હમેશાં મનને પ્રકાશિત અને તેજસ્વી કરવાનું છે. જે પોષક તત્ત્વનું આત્મા સર્વ સ્થળેથી ગ્રહણ કરે છે તે તત્ત્વથીજ આપણે ટકીએ છીએ અને દિનપ્રતિદિન પ્રગતિ કરીએ છીએ. પરંતુ આ તત્ત્વનું માપ અથવા તોલન કરવાનું કાર્ય પ્રત્યક્ષ બાહ્યેન્દ્રિયોની શક્તિની બહાર છે. આપણે નેત્ર અથવા કર્ણદ્વારા જે ગ્રહણ કરીએ છીએ તે નેત્ર અથવા કર્ણના સ્નાયુદ્વારા આપણામાં આવતું નથી. કોઈ સર્વોત્તમ ચિત્રમાંથી જે મહાન વસ્તુ આપણામાં પ્રવેશે છે, તે કપડાપરના રંગમાં, કે આકૃતિમાં નથી હોતી પરંતુ તે સર્વની પાછળ રહેલા ચિત્રકારમાં છે, એક અજ્ઞાન અને અદ્ભૂત શક્તિ જેનો ચિત્રકારના વ્યક્તિત્વમાં નિવાસ છે અને જે તેણે અનુભવેલી અને ગ્રહણ કરેલી સઘળી વસ્તુઓનો એકંદર સરવાળો છે. આ અજ્ઞાન શક્તિની પ્રાપ્તિ કંઈપણ શક્તિદ્વારા અંતરાત્માને થાય છે. જે શક્તિનું માપ કરવા જ્ઞાની વિના કોઈ પણ મનુષ્યમાં સામર્થ્ય નથી.

(અપૂર્ણ.)

શ્રી આદિનાથ સ્તવન-રહસ્ય.

૧૯૨

શ્રી પદ્મવિજયજી મહારાજ કૃત પ્રથમ જિનેશ્વર સ્તવન*
(સરહસ્ય).

શ્રી આદીનાથ સ્તવન.

પ્રથમ જિનેશ્વર પ્રણમીજ, જાસ સુગંધી રે કાય;

કલ્પવૃક્ષેપેરે તાસ ઇન્દ્રાણી નયન જે, મુંગપેરે લપટાય. પ્ર૦ ૧

ભાવાર્થ:—જે પ્રભુની કાયા કલ્પવૃક્ષનાં પુષ્પની જેવી સુગંધી-પુશ્પોદાર હોવાથી દેવાંગનાઓનાં નેત્ર તેના ઉપર લમરાની પેરે લોભાય છે-આકર્ષાય છે, અર્થાત્ પ્રભુની મુખમુદ્રાના વારંવાર દર્શન કરવા અને પ્રભુની સેવા કરવા લલચાય છે. તે પ્રથમ જિનપતિશ્રી રિષભદેવને અમે શુદ્ધ મન વચન કાયાવડે પ્રણામ કરીએ છીએ. પ્રભુ સર્વસામાન્ય કેવળીઓના પશુ નાયક છે. આ સ્તવન શ્રીમદ્ હેમચંદ્ર આચાર્ય કૃત વીતરાગ સ્તોત્ર ‘મિયહ્યુ સ્ફટિક સ્વર્ણ’ ઇત્યાદિનો ખાસ કરીને અનુવાદ છે. તેનું રહસ્ય નહિ જાણવાથી કંઈક ભાઈ જહેનો જિનમંદિરાદિકમાં તે અર્થશૂન્ય અને અશુદ્ધ યોલે છે એવો સાક્ષાત્ અનુભવ અનેક વખત થયાથી શબ્દ અને અર્થ ઉભયની શુદ્ધિ થવા પામે એવા શુભ આશયથી અત્ર કંઈક પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો છે. ૧.

રોગ ઉરગ તુજ નવી નહે, અમૃત જે આસ્વાદ;

તેહથી પ્રતિહત તંદમાંનું કોઈ નવી કરે, જગમાં તુમ શું રે વાદ. પ્ર૦ ૨

ભાવાર્થ:—દિવ્ય અમૃત રસના આસ્વાદનથી, શરીરમાં થયેલી પુષ્ટિવડેજ પ્રતિહત-પ્રતિબંધન-ચાવત્ પરાભવ પામી અટકી ગયા હોય તેમ હે નાય !

* નોટ—શાસ્ત્રકારોએ ક્યેન કરેલું છે કે, જિનેશ્વર ભગવાનના ગુણપ્રાપ્ત કરવાથી અનંત કર્મની પ્રતીતિ અપે છે અને નીર્ધારપણું પ્રાપ્ત થાય છે, જેથી તેનેજ લઇને લાવપૂજા-ચૈત્યવંદનમાં પરમાત્માના સ્તવન, સ્તુતિ વિગેરે મનઃ શુદ્ધિથી કરવામાં આવે છે. આ સ્તવન, સ્તુતિ વગેરે શુદ્ધ રીતે અને અર્થના ચિતવન સાથે કરવામાં આવે તો ધારેલું ફળ પ્રાણી સત્વર મેળવે છે, હાલ તો ધણે સ્થળે જૈન બંધુઓ તથા જહેનો તરફથી સાંભળવામાં આવતા તેવા સ્તવનો પ્રાપ્તિ: અશુદ્ધ રીતે યોજાતા દેખાય છે, તેનું કારણ ધર્મ જ્ઞાનની ન્યુનતા, ભાષા શૈલી જાણવાની ખામી છે, જ્યાં તેવી ખામી છે ત્યાં અર્થના જાણપણની તો વાતજ શી કરવી ? આવી સ્થિતિ હોવાથી બાળજીઓના ઉપકાર નિમિત્તે મુનિરાજ શ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજે શુદ્ધ અને સરલ ભાષામાં અર્થ લખી તે પ્રસિદ્ધિમાં મુકવા કરેલી આજ્ઞાથી ઉપર મુજબ સ્તવન તથા તેનું રહસ્ય અહીં આપવામાં આવે છે, જે પ્રમાણે બરાબર સમજી તેનો ઉપયોગ કરવામાં આવશે, તો પ્રસિદ્ધ કરનારનો હેતુ ફળીભૂત થયો ગણાશે.

૧૯૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આપના શરીરમાં વિવિધ રોગ રૂપ સર્પના સમૂહ પ્રવેશ કરી સંચરી શકતા નથી. મતલબ કે આપ પ્રથમ જન્મથીજ રોગમુક્ત રહો છો. ૨.

વગર ધોઈ તુજ નિરમલી, કાયા કંચનવાન;

નહિ પ્રસ્વેદ લગાર તારે તું તેહને, જેહ ધરે તાહરું ધ્યાન. પ્ર૦ ૩

ભાવાર્થ:—હે પ્રભુ ! આપની કાયા વગર ધોયે પણ, કંચનની જેવી શુદ્ધ (આ સ્તવનમાં મુખ્યપણે પ્રભુના સહજ (મૂળ) ચાર અતિશયોનું વર્ણન, વીતરાગ સ્તોત્રમાંના આગળ પાછળ શ્લોકનાજ આધારે કરેલ જણાય છે. બીજા અતિશયોનું એજ રીતે વર્ણન શાન્તિ, નેમિ અને પાર્શ્વપ્રભુના સ્તવનમાં સ્પષ્ટ કરેલું છે.) નિર્મળી, કોઈ પણ પ્રકારના અશુચિ મળ અને પરસેવા વગરનીજ હોય છે. (તેથી તે કોને આશ્ચર્ય ન પમાડે ?) આપનું અનન્યભાવ (એકાગ્રપણું) સ્વરૂપ ચિન્તન કરનારને આપ તારો છો—આપના પુષ્કાલગને તે તરે છે. ૩

“રાગ ગયો તુજ મન થકી, તેહમાં ચિત્ર ન કોય;

રુધિર આમિષથી રાગ ગયો તુજ જન્નથી દૂધ સહોદર હોય.” પ્રથમ૦ ૪

ભાવાર્થ—આપના અંતરમાંથી રાગ-દ્વેષ ગયો (નાસી, અલોપ થઇ ગયો) તે કરતાં આપના રક્ત (લોહી) અને માંસમાંથી રાગ-રંજ એટલે રસાશ જતી રહી અને તે બંને ગાયના દૂધ જેવા ઉજ્જવળ-સ્વેદ બની ગયાં એ વિલક્ષણ વાત અતિ આશ્ચર્યકારક અમને જણાય છે.

“શ્વાસોશ્વાસ કમલ સમો, તુજ લોકોચર વાત;

દેલે ન આહાર નિહાર ચર્મચક્ષુ ધણી, હહવા તુજ અવદાત.” પ્રથમ૦ ૫

ભાવાર્થ—આપના શ્વાસોશ્વાસના વાયુ પણ કમળની જેવા સુગંધી હોય છે અને આપ જે આહાર નિહાર કરો છો તે નરી આંખે કંઈ જોઈ શકે નહિ, કેવળ દિવ્ય ચક્ષુ-જ્ઞાનચક્ષુ વડેજ તે દેખી શકાય એ બધી આપની અલૌકિક વાતો સાંભળનારને ચમત્કાર ઉપજાવે એવી છે. ૫

“ચાર અતિશય મૂલથી, ઓગળીશ દેવતા કીધ;

કર્મ સ્વપ્નાથી અગીયાર, ચોત્રીશ એમ અતિશયા, સમવાયગે પ્રસિદ્ધ. પ્ર૦ ૬”

ભાવાર્થ—આ ઉપર જણાવ્યા મુજબ ચાર અતિશયો તો મૂળ એટલે પ્રભુના જન્મથીજ, સહજ સ્વાભાવિક-પ્રકૃતિ સિદ્ધજ હોય છે, તે ઉપરાન્ત પ્રભુને કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન થયે છતે દેવકૃત અતિશય ઓગણીશ અને અન્ય એકાદશ અતિશય મળી સર્વે ચોત્રીશ અતિશય થાય છે, જેનું વર્ણન સમવાયોગ સૂત્રમાં સ્પષ્ટ કરેલું છે. ૬

જૈનોએ ઉત્તતિ અર્થે શું કરવાની જરૂર છે ?

૧૯૩

“ જિન ઉત્તમ ગુણ ગાવતાં, ગુણ આવે નિજ અંગ;

પદ્મવિજય કહે એહ સમય પ્રભુ પાઠજો, જેમ થાઉં અશ્વય અભંગ.

પ્રથમ ૦ ૭ ”

ભાવાર્થ—જિન એટલે રાગદ્વેષ મોહાદિકને છૂટી લેનાર સર્વ સામાન્ય કેવલી તેમાં શ્રેષ્ઠ એવા જિનેશ્વર તેના કેવળજ્ઞાન દર્શનાદિક ઉત્તમ ગુણોને ગાતા-સ્તવતા-ચિન્તવતાં એવાજ ઉત્તમ ગુણ આપણને પ્રાપ્ત થવા પામે. શ્રીપદ્મવિજયજી, મહારાજ કહે છે કે હે પ્રભુ! હું અક્ષય અને અભંગ એવું મોક્ષપદ પામું એમ પ્રાર્થુ છું તે સફળ કરશો.

ધૃતિશમ્.

૧૯૩૪

જૈનોએ પોતાની ઉત્તતિ અર્થે શું કરવાની જરૂર છે ?

આ વિશ્વક્રમ અથવા પરિસ્થિતિનું ચક્ર જમાનાને અનુસરીને ચાલે છે. જમાનો મોટા મોટા પરિવર્તનો કરી શકે છે. એક સમર્થ વિદ્વાન લખે છે કે—“જન સમૂહના વિકારો અને વિચારો જમાનામાંથી સ્ફુરી આવે છે. જેઓ આગ્રહથી જમાનાના વિકારોને અને વિચારોને તાળે થતા નથી, તેઓ અવનતિને માર્ગે આવી પડે છે. સાંસારિક જીવનનું કેંદ્ર વિચારો છે. વિચારોને લઈને કેટલીએક પ્રેરણાઓ થાય છે, જે પ્રેરણાઓથી મનુષ્ય પોતાની પ્રવૃત્તિ કરે છે. પરંતુ તે પ્રેરણાઓની સાથે સારાસારતાનો વિવેક રાખવો, એ મનુષ્યે ધ્યાનમાં રાખવાનું છે. એ વિવેકને લઈને ભવિષ્યને માટે હેય કે ઉપાદેયના સંકલ્પ થઈ આચાર તથા વિચારનો નિર્ણય કરવો એ પરિપક્વ બુદ્ધિનું ચિન્હ છે. આવે કર્યો વિચારતાં જમાનાને અનુસરી પ્રવૃત્તિ કરનારાઓ ઉત્તત જીવન મેળવી શકે છે. આ વિશ્વક્રમમાં એજ પ્રકારે ઉત્તત જીવન સિદ્ધ થતું આવે છે, તે આપણે જોઈ શકીશું. જમાનાને અનુસરી થયેલા વિકારો, વિચારો, પ્રેરણાઓ અને બુદ્ધિના પરિપાકમાં જીવનની ઉત્તતિના ક્રમ રચા-એલા છે. આ ઉપરથી જૈનોને સમજવાનું કે, તેમણે પોતા જીવનનો ક્રમ જમાનાને અનુસરી પ્રવર્તીવવો જોઈએ. પોતાનામાં ઉત્તતિ માટે પ્રયત્ન પૂરેપૂરો કરવો જોઈએ. જ્યારે જમાનાના વિચારોની સ્ફુર્તિ થશે ત્યારે તેમનામાં ઉત્તતિને આપનારું તેજ વૃદ્ધિ પામશે. જમાના સાથે તન્મય થઈ ગયેલા અંતઃકરણમાંથી વિના પ્રયાસે નીકળતા વિચારો તેમને ઉત્તતિના પ્રવાહમાં દોરી જશે.

સાંપ્રતકાલે જૈનોની સ્થિતિ વિચિત્ર થઈ પડી છે. પુરાણ અને નવીન ભાવનાની વચ્ચે તેમને ઝોળા ખાવું પડે છે. આ ઝોળા ખાવાથી તેમની સ્થિતિ ઉભય બ્રહ્મ જેવી થઈ

૧૯૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ગઈ છે. આથી તેમના ધર્મમાં કે સંસારમાં ચેતના, તેજ, પ્રતિભા કે સૌંદર્યતા આવતા નથી. એક તરફ તેમને જમાનાનો ધક્કો લાગે છે, ત્યારે બીજી તરફ પુરાણી ભાવનાનો ધક્કો લાગે છે. એ પુરાણી ભાવના પણ શુદ્ધ રહી નથી. અનેક જ્ઞાતના હાનિકારક રીવાજો અને અયોગ્ય વ્યય કરવાના ફરજિયાત પ્રવર્તનોથી તે પુરાણી ભાવના પણ તદ્દન અશુદ્ધ થઈ ગઈ છે. આથી જૈન વર્ગને મોટી હાનિ થઈ છે. જૈનોએ પોતાના વ્યવહાર તરફ દૃષ્ટિ કરવી જોઈએ. તેમના વ્યવહારમાં પુરાણી ભાવના અને નવીન ભાવનાની શુદ્ધિ રહી નથી. તેમની પ્રવૃત્તિ કઢંગી થઈ ગઈ છે. પુરાણી શુદ્ધ પ્રવૃત્તિ તો કાળના ઘસારામાં બહુ દિવસ ન ટકતાં તે ભુલાઈ-ભૂંસાઈ ગઈ છે. પરંતુ સુભાગ્યે ચાલતા જમાનાના કેટલાએક સંસ્કારો લાગવાથી તે ભાવનાનું સ્મરણ થાય છે અને સાથે પશ્ચાત્તાપ પણ ઉદ્ભવે છે. હવે તેમણે જમાનાનો રંગ ચડાવી પાછા સતેજ કરવા જોઈએ. આપણી પુરાણી ભાવના જેવી તેવી નથી. તેના કેટલાએક શુદ્ધ સંસ્કારો હજી આપણને જૈન તરીકે ઓળખાવે છે. ભગવાન શ્રી વીર પ્રભુ, તેમના ગણધરો અને તે પછીના સૂરિવરોએ જૈન પ્રજાના કલ્યાણને માટે જે કરેલું છે; તે હજી છિન્ન ભિન્ન થતાં પણ જીવંત રહી શક્યું છે. તે મહાત્માઓએ દયાહુતાથી દુનિયાને દાન કરેલા વિચારો મૃત્યુ પામ્યા નથી, એ વિચારો અમર છે. તેમના અંતઃકરણમાં ઉદ્ધિત થયેલો આધ્યાત્મિક તથા વ્યવહારિક સ્ફુર્તિનો સૂર્ય હજી પોતાના કિરણોને પ્રકાશી રહ્યો છે. હવે આપણે એ કિરણોના પ્રકાશને જમાનાના પ્રકાશ સાથે મિશ્રિત કરી વધારવો જોઈએ, એથી આપણને નવું જીવન મળશે, અને તેથી આપણે આપણો ઉદ્ધાર કરી શકીશું.

પ્રત્યેક જૈને વિચારવાનું છે કે, તેમના ધર્મના વિચારો કેવા ઉચ્ચ આશયવાળા છે? તેમના આચાર-વિચાર કેવા સર્વોત્તમ અને ભાવનાવાળા છે? સાંપ્રત કાલે તેની શી દશા છે? આપણા જૈનોને ધર્મ પ્રિય છે, આપણાં પ્રાણ ધર્મ છે અને ધર્મ આપણું સર્વસ્વ છે, પરંતુ આપણે ધર્મના સ્થુલ રૂપ ઉપર જ મોહ પામીએ છીએ. તેના અદ્ભુત અને સુધારક સૂક્ષ્મ સ્વરૂપનો વિચાર કરતા નથી. આપણાં ધર્મના સૂક્ષ્મ વિચારોની સ્ફુર્તિ આપણામાં પ્રગટ થતી નથી. અર્વાચીનકાળના આપણા કેટલાએક મહાન-આચાર્યોના ચારિત્ર જીવન થોડા હતા. પ્રાચીન કાળની જેમ તેમના ચારિત્ર જીવન દીર્ઘ ન હતા, પરંતુ તેઓ થોડા વખતમાં વધારે કલ્યાણ કરી શક્યા તેનું અર્થ કારણ શું? તેમના ધાર્મિક સૂક્ષ્મ વિચારોમાં વહેતી સ્ફુર્તિજ. એ સ્ફુર્તિના કિરણો ઘણાં સતેજ હતા. એ સ્ફુર્તિની વાણી પણ જીવંત છે. અત્યારે પણ આપણે એમના તે જીવંત વાણીના વિચારો વાંચીને કે આસ્થાપૂર્વક સાંભળીને નવું જીવન મેળવી શકીએ છીએ. આપણે હવે એ ધર્મ તથા વ્યવહારના સૂક્ષ્મ

જૈનોએ ઉત્તતિ અર્થે શું કરવાની જરૂર છે ?

૧૯૫

સ્વરૂપવાળા વિચારો હૃદયમાં ધારણ કરવા જોઈએ. એ વિચારોથી આપણા હૃદયમાં ઉત્તતિરૂપી ચેતનની જ્યોત પ્રગટશે અને આપણી સન્મુખ જે અંધકાર પ્રસરી રહ્યું છે, તેનો તે નાશ કરશે અને આપણો ધર્મ અને વ્યવહાર શુદ્ધ સ્વરૂપે પ્રકાશશે.

અહિં આપણે ખાસ એટલું વિચારવાનું છે કે, આપણા ધર્મના કરતાં આપણો આચાર-વિચાર-વ્યવહાર વધારે વિષમ બની ગયો છે. અને તે માર્ગની અંદર દુઃખદાયક કાંટાઓ આવી પડ્યા છે, તેને દૂર કરવાની પૂરેપૂરી આવશ્યકતા છે. જ્યાંસુધી એ કાંટાઓ દૂર કરવામાં નહીં આવે, ત્યાંસુધી આપણને આપણા વ્યવહારનો આનંદ આવશે નહીં; આપણો આનંદકારક વ્યવહાર દુઃખદાયક બની ગયો છે. જે આપણો સંસાર આર્યસંસારમાં નમુનારૂપ ગણાતો હતો, જેમાં અમૃત રૂપ શુદ્ધ પ્રેમની ઘેરો છુટતી હતી, અને જે કર્મ ભૂમિના ઉચ્ચ ક્ષેત્ર રૂપે ગણાતો હતો, તે સંસાર અત્યારે અધમ દશામાં આવી પડ્યો છે. તેમાં ઉદ્વેગ, ભય, નાઉમેદી અને દુર્ગંજતાની થાંપરો આપણને વાગ્યા કરે છે, તેથી આપણને તે ખારો ઝેર થઈ પડ્યો છે, અને તેનાથી આપણે તદ્દન કંટાળી ગયા છીએ; અને આપણે નિરાશ થયેલા, દુર્ગંજ બની ગયેલા અને સંકટો તથા મુશ્કેલીઓથી ગળી જઈ હીંમત હારી બેસી ગયા છીએ. હવે આપણે પુનઃ જાગૃત થવાની જરૂર છે. જમાનાના તત્વમાંથી આપણે નવું જીવન મેળવવું જોઈએ. આપણી પુરાણી ભાવનાના સૂક્ષ્મ સ્વરૂપને ઓળખી તેને જમાનાના શુદ્ધ સ્વરૂપ સાથે મિશ્રિત કરી તેમાંથી આપણે ઉચ્ચ નવનીત મેળવવું જોઈએ, તે નવનીત આપણા વિષમ બનેલા વ્યવહારને સુધારશે, એટલે તેથી દુઃખથી તપેલા આપણા મનને શાંતિ મળશે, હૃદયમાં ચેતન રેડી અખૂટ સામર્થ્યનો ઝરો ઉત્પન્ન કરશે, અને ચિત્તને ઉત્તેજન આપી આપણા જીવનને ઉચે ઉચે દોરી જશે.

પ્રિય ધર્મજાંધુઓ ! આ વાત તમારા હૃદયપટ ઉપર ધારણ કરજો, તમારા ધર્મનાયકો અને પ્રવર્તકોના ચેતનાદાયક ઓધવચનોને હૃદયમાં ધારણ કરી તેનું મનનકરજો. એ મહાત્માઓના ઉપદેશના મંત્રો માત્ર સ્મરણ કરવાથી તમારા હૃદયની દુર્ગંજ મનોવૃત્તિઓને તોડી નાંખશે, તે તમારી અજ્ઞાનતાની સ્થામિકાને ધોઈ નાંખી હૃદયમાં સ્ફુર્તિના ઝરો બહેરાવશે. તમારા ધર્મના મહાત્માઓની વાણી તમારી આશાઓને પૂરનારી કામધેનુ છે, તેનાથી તમારા ઉભય લોકની કામનાઓ પૂરી થશે અને તેથી તમારા જૈનત્વનો ખરો મહિમા જગતમાં વિખ્યાત થશે.

આપણે વિચારવું જોઈએ કે, આપણા ધર્મના નેતાઓએ દેશકાલાનુસાર વર્તન કરવા ઉપદેશ્યું છે, તેમની ઉપદેશવાણીમાં જમાનાને સ્થાન આપવામાં આવ્યું છે, અને તેમ કરી પોતાની આશ્રિત પ્રજાને અપાર સુખની લોકતા કરવા તીવ્ર

૧૯૬

શ્રી આત્માર્નંદ પ્રકાશ.

ઉત્કંઠા દર્શાવી પોતાની જૈન પ્રજા છેવટે પોતાના જીવનને સાત્ત્વિક ઓપ આપી શકે, તે અનંત સુખની અધિકારી બને અને તે આ સંસાર સાગરની પાર થવા જેટલું સામર્થ્ય ધારણ કરી શકે, તો તેમના જૈનત્વની જાહેરલાલી થાય. આવો તે મહાત્માઓનો આશય છે, તે આશયને લઈને તેઓએ આગમની ચમત્કારી રચના કરેલી છે. આપણે આ બધું બુદ્ધી જઈએ છીએ, એ આપણી પોતાની જ મૂર્ખતા છે. આપણે હવે સત્ય માર્ગ શોધવો જોઈએ. સાંપ્રતકાળે આપણી ધાર્મિક, આત્મિક અને વ્યવહારિક ઉન્નતિના ખરા રત્નો આ જમાનાના મહાસાગરમાંથી શોધી કાઢવા જોઈએ. આપણી ઉચ્ચ ભાવનાઓ ગાઢ અંધારામાં પડી છે, તેને આપણે જમાનાની શુદ્ધ જ્યોતિષી પ્રકાશમાં લાવવી જોઈએ. સાંપ્રતકાળના પ્રગતિમાન યુગમાં અન્ય પ્રજાઓની પેઠે આ હારતવર્ષમાં આપણી જૈન પ્રજાને પ્રાગતિક સહ-વિચારોની બહુ આવશ્યકતા છે તેને માટે આપણે તન, મન અને ધનથી પ્રયત્ન કરવો જોઈએ; તેથી આપણાં જૈન જીવનને નવીન ચૈતન્યગળથી પરિપૂર્ણ અને ઉન્નત-શીલ કરનારી, તેને ઉન્નતિને માર્ગ દેરનારી, સ્થળે સ્થળે ઉત્સાહ, આશા, પ્રસન્નતા, ધૈર્ય અને દૃઢતા વગેરે અર્થો સાધવામાં સહાયકારક થનારી, પ્રભાવશાળી વિચારોને વિસ્તારનારી અને આપણા ઉછરતા નવયુવકોને તેમના જીવનમાં અમૂલ્ય તત્વોને ઉતારનારી, ઉન્નતિ સત્વર થાય એવું ઇચ્છી આ લેખને અહીં સમાપ્ત કરીએ છીએ.

V

શ્રી સૂક્ત રત્નાવલી.

(ભૂળ તથા રહસ્ય)

(ગત વર્ષના અંક ૫ માં ના પૃષ્ઠ ૧૧૨ થી શરૂ)

મધ્યે મેધાવિનાં માતૃમુર્ખાનાં માનમર્હતિ ।

કોકિલાન્તર્ગતાઃ કાકાઃ, કોકિલા એવ યદ્દશાત્ ॥૧૨॥

બુદ્ધિમાન પુરુષોની વચ્ચે આવેલા મૂર્ખ લોકો પણ માનને લાયક થાય છે. કોકિલ પક્ષીઓની અંદર કાગડાઓ આવે તો તે કોકિલ પક્ષી જેવા ગણાય છે. પર

ન મૌનં વાગ્મિનાં શસ્તં, વાક્કલાકુશલાત્મનામ્ ।

અકૂજન્ કોકિલો લોકૈઃ, કાકોડયમિતિ ગીયતે ॥૧૩॥

૧ મૂર્ખાણામ્.

શ્રી સૂક્ત રતનાવલી.

૧૯૭

જેઓ વાણીની કલામાં કુશળ છે એવા વક્તાઓ છે, તેઓને મૌન રાખવું ચુકત નથી. કાચલ પક્ષી જો બોલે નહીં તો લોકો તેને 'આ કાગડો' એમ કહ્યા વગર રહે નહીં. ૫૩

અલ્પીયાનપ્યસત્સજ્જઃ, સ્યાદનર્થાય ભૂયસે ।

યવનૈરેકશો યુક્તઃ, સ્યાદાજન્માન્વયાદ્દાહિઃ ॥૫૪॥

નકારા માણસનો સંગ થોડો હોય તો પણ તે મોટો અનર્થ ઉત્પન્ન કરે છે. યવનોની સાથે એકવાર જ જમ્યો હોય તો પણ તે જન્મ સુધી જ્ઞાતિની બાહેર સુકાય છે. ૫૪

વિકારં નૈતિ જીવાન્તં, કષ્ટમારોપિતોઽપિ સન્ ।

યત્તાપિતમપિ સ્વર્ણં વર્ણં ઘટે મનોરમમ્ ॥૫૫॥

સજ્જન માણસને કષ્ટ આપવામાં આવે તો પણ તે જીવે ત્યાંસુધી વિકારને પામતો નથી. સુવર્ણને તપાવ્યું હોય તો પણ તે મનોહર રંગને ધારણ કરે છે. ૫૫

ન કરોતિ નરઃ પાપમર્ધીતાઽલ્પશ્રુતોઽપિ સન્ ।

યદ્ગુણન્ રામરામેતિ, ન કીરઃ પર્લ્લ્લાલસઃ ॥૫૬॥

માણસ થોડું સાંભળીને ભણ્યો હોય તો પણ તે પાપ કરતો નથી. 'રામ રામ' એમ પઢાવેલો પોપટ માંસ ખાવામાં લોલુપ બનતો નથી. ૫૬

વસન્નાપિ.....^૧.....પાપો, ન વેત્તિ ગુણિનાં ગુણાન્ ।

ન તિષ્ઠન્નુદકે મેકો, ગન્ધં વેત્તિ સરોરુહામ્ ॥૫૭॥

પાપી માણસ ગુણીજનના સહવાસમાં રહેતો હોય તો પણ તે તેના ગુણને જાણી શકતો નથી. દેડકો હંમેશા જલમાં રહે છે, તો પણ તે કમળોના ગંધને જાણતો નથી. ૫૭

મહસ્વિમિલનાન્મન્દા, અપિ સ્યુર્દુઃસહાઃ સસ્વે ! ।

જલં જ્વલનસંપૃક્તં, દુઃસહં દદૃશે ન કૈઃ ? ॥૫૮॥

હે મિત્ર ! મંદ પુરૂષો પણ તેજસ્વી જનોને મળવાથી દુઃસહ થઈ પડે છે. જલ અગ્નિની સાથે મળવાથી દુઃસહ થાય છે, એ કોનાથી અબણ્યું છે ? ૫૮

પરતઃ સંપદં પ્રાપ્ય, સોત્કર્ષા નીચગામિનઃ ।

લઙ્ઘતોયાઃ પયોવાહાદુસ્તરાઃ સરિતો ન કિમ્ ? ॥૫૯॥

૧ માંસલોલુપઃ ૨ અત્રાચ્છરદ્વયં ત્રુટિતમ્ ; તત્ત્વ 'સમં' इति भवेत् ॥

૧૯૮

મી આત્માનંદ પ્રકાશ.

‘નીચગામી માણસો ખીજા પાસેથી સંપત્તિ મેળવી ને ઉત્કર્ષ વાલા થાય છે. નદીઓ વરસાદ પાસેથી જળ મેળવી શું દુસ્તર નથી થતી ? ૫૯

ન પદં સંપદાં પ્રાયઃ, કુલોત્પન્નોઽપિ દુર્મનાઃ ।

અન્તર્વક્રોઽભિસૂઃ શઙ્હો, દૃષ્ટો મિક્ષાકૃતે ભ્રમન્ ॥૬૦॥

સારા કુલમાં ઉત્પન્ન થતો હોય પણ જો તેનું હૃદય સાફ ન હોય તો પ્રાપ્ત કરી સંપત્તિવાલો થતો નથી. શંખ સમુદ્રમાંથી ઉત્પન્ન થયો છે, પણ અંદર વાંકો છે, તેથી તે ભીખ માગવા માટે ભટકતો જોવામાં આવે છે. ૬૦

ભવેદ્વસ્તુવિશેષેણ, સુકૃતે દુષ્કૃતે ચ ધીઃ ।

ધ્યાનધીરક્ષમાલાયાં, પ્રહારેચ્છા ચ કાર્મુકે ॥૬૧॥

સાફ કામ અને નકાફ કામ કરવાની બુદ્ધિ વસ્તુને લઈને થાય છે. જપમાળા હોય ત્યારે ધ્યાન કરવાની બુદ્ધિ ઉત્પન્ન થાય છે અને ધનુષ્ય હોય ત્યારે મારવાની બુદ્ધિ ઉત્પન્ન થાય છે. ૬૧

૧ નદીઓ નીચા સ્થળમાં વહે છે, તેથી તે નીચગામી છે.

રાવબહાદુર શેઠ નગીનદાસ ઝવેરચંદનો સ્વર્ગવાસ.

ઝવેરાતના ધંધામાં પ્રસિદ્ધ પામેલા સુખ્ય પુરૂષ અને સુરતના રહેવાશી તથા સુખર્ષના આગેવાન ઝવેરી શેઠ નગીનદાસ ઝવેરચંદ ગયા સ્વીવારે શુભારે એકસઠ વર્ષની ઉંમરે સુખર્ષખાતે પંચત્વ પામ્યા છે. પોતાના ઝવેરાતના ધંધા સાથે કીર્તિમાં સૌથી આગળ વધેલા હતા. સ્વભાવે સરલ, શાંત અને ધર્મવીર પુરૂષ હતા; ધાર્મિક અને સામાજિક કાર્યોમાં લાખો રૂપિયા ખર્ચ કરી એક ઉદાર નર તરીકે જાણીતા થયા હતા, વળી કેટલીક સાર્વજનિક ઉદારતાને લઈને શુભારે દસ વર્ષ પહેલાં નામદાર ખ્રીટીશ સરકારે પણ તે કદર બુઝી રાવબહાદુરનો ખેતાળ એનાયત કર્યો હતો. ધર્મનાં અનેક કાર્યોમાં પણ દ્રવ્યનો સારો વ્યય કરેલ હતો. આવા એક પુરૂષનો સ્વર્ગવાસ થવાથી જોન કોમને એક નરરતનની ખોટ પડી છે. આ સભા તેને માટે સંપૂર્ણ દીલગીરી બહાર કરે છે અને તેમના પવિત્ર આત્માને શાંતિ મળે તેમ પ્રાર્થના કરે છે; અને તેમના સુપુત્ર સૌભાગ્યચંદભાઈ તેઓશ્રીના શુભ પગલે ચાલી સમાજ અને કોમસેવાના કાર્યો કરી તેઓશ્રીની કીર્તિમાં વધારો કરશે એમ ધ્વજ છે.

છપાયેલા ગ્રંથોના નામ.

- ૧ સુકૃત સંકીર્તન મહાકાવ્ય સી. ડી. દલાલ લેખિત ઇંગ્લીશ પ્રસ્તાવના સાથે. ૦-૬-૦
 ૨ સામાચારી પ્રકરણ સટીક. ૦-૮-૦ ૩ કુમારપાળ ચરિત્ર. ૦-૮-૦
 ૪ મહાવીર ચરિત્ર પ્રાકૃત. ૦-૧૩-૦ ૫ કૌમુદીમિત્રાણુંદ નાટક. ૦-૬-૦
 ૬ પ્રબુદ્ધ રૌહિણ્ય નાટક. ૦-૫-૦ ૭ પ્રાચીન જૈન લેખસંગ્રહ
 (પ્રથમ ભાગ) ૦-૮-૦

થોડા વખતમાં નીચેના ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ થશે.

- ૧ ધર્માબ્યુદય નાટક, સૂક્તમુક્તાવળી. ૦-૪-૦ ૨ પંચનિગ્રંથી પ્રજાપના તૃતીયપાદ-
 ૩ રત્નશેખરી કથા. (પ્રાકૃત) ૦-૪-૦ સંગ્રહણી સટીક. ૦-૪-૦
 ૪ દાનપ્રદીપ. ૨-૦-૦ ૫ બૃહત સંઘયણિ મોટી ટીકા. ૧-૧૨-૦
 ૬ શ્રાદ્ધવિધિ. ૭ પડદર્શન સમુચ્ચય.

છપાતા નવા ગ્રંથો.

- ૧ પંચસંગ્રહ. શેઠ રતનજીભાઈ વીરજી તરફથી.
 ૨ સત્તરિસય ઠાણુ. શાહ યુનીલાલ ખુબચંદ પાટણવાળા તરફથી.
 ૩ સુખખનૃપાદિમિત્ર ચતુષ્ક કથા, શા. ઉત્તમચંદ હીરજી પ્રભાસપાટણવાળા તરફથી.
 ૪ ચૈત્યવંદન મહાભાષ્ય. ૫ ધર્મપરીક્ષા. જામનગરવાળા બેન મણી ત.
 ૬ જૈન મેઘદૂત સટીક. ૮ જૈન ઐતિહાસિક ગૂર્જર રાસ સંગ્રહ.
 ૭ પ્રાચીન જૈન લેખસંગ્રહ દ્વિતીય ભાગ ૯ દ્રૌપદી સ્વયંવર નાટક.

છપાવવાના ગ્રંથો.

- ૧ સિદ્ધપ્રાલૃત સટીક. ૨ ષટ્સ્થાનક સટીક.
 ૩ સંસ્તારક પ્રકીર્ણક સટીક. ૪ શ્રાવક ધર્મ વિધિ પ્રકરણ સટીક.
 ૫ બંધહેતુદય ત્રિલંગી સટીક. ૬ બંધોદયસત્તા પ્રકરણ સટીક.
 ૭ વિજયચંદ કેવળી ચરિત્ર પ્રાકૃત. ૮ વિજ્ઞપ્તિ સંગ્રહ.
 ૮ વિજયદેવસૂરિ માહાત્મ્ય. ૧૦ જૈન ગ્રંથ પ્રશસ્તિ સંગ્રહ.
 ૧૧ પ્રાચીન પાંચમો કર્મગ્રંથ. ૧૨ લિંગાનુશાસન સ્વોપજ્ઞ ટીકા સાથે.
 ૧૩ ધાતુ પારાયણ.

આગમો છપાવવાની થયેલ યોજના.

- ૧ અંતગઢદશામૂત્ર સટીક. ૨ અનુત્તરોવન્વાઈસૂત્ર સટીક.
 ૩ ઉપાસકદશાંગ સટીક. ૪ નંદિસૂત્ર. શ્રીહરિમદ્સૂરિકૃત ટીકા સાથે.

પુસ્તક પહોંચ.

- ૧ આદિપુરાણ સમિક્ષા પ્રથમ ભાગ ૦-૪-૦ ૨ સસ્તા ભાડાની ચાલીઓ મારેનો પત્રવહેવાર
 બાણુ ચંદ્રસેન જૈન વૈદ્ય ઇલાવહ. એન. બી. શાહ મુંબઈ.

છપાઇ બહાર પડ્યો છે.

(શુભર ભાષાંતર) **શ્રીભગવતી સૂત્ર.** (પ્રથમશુદ્ધ)

કિંમત રૂ. ૨-૮-૦ ટપાલખર્ચ જુદું.

આ સૂત્રના વાંચન વખતે સોનામોહોરોની પ્રભાવનાઓ થઇ છે, બ્યારે શું તમારા ઘરમાં તેના સંગ્રહ ન જોઇએ ?

શ્રીજૈનધર્મનું ખરું જીવન સર્વજ્ઞ પ્રણીત સૂત્રો છે. આ ભારતવર્ષ ઉપર વિજયવજ્ર ફરકાવનાર આખા જૈન ધર્મની ધમારત સૂત્રોના પાયા ઉપરજ લખાણી છે. ભગવાન શ્રીજિન-પ્રભુની નીતિમય અને પવિત્ર આજ્ઞાઓ, ઉંડા રહસ્યો, અને સૂક્ષ્મ તત્ત્વજ્ઞાન જાણવાના મુખ્ય સાધન તેમના પવિત્ર સૂત્રોજ છે. ભગવાન શ્રી મહાવીર પ્રભુની વાણીની એક અક્ષર માત્રથી અનેક અમુલ્ય શીક્ષાઓના પ્રવાહો એ સૂત્રોમાંથી છુટે છે. તે સૂત્રોમાં ઉપદેશોના સંગ્રહરૂપ ભંડારો ભરેલાં છે, અને તેમના દરેક વાક્ય, દરેક શબ્દ અને દરેક અક્ષર જ્ઞાનામૃતથી ભરપૂર છે.

સાંપ્રતકાલે જૈનોના પીસ્તાળીશ આગમો કહેવાય તેની અંદર આ પાંચમાં અંગરૂપે ભગવતી સૂત્રની એક મહાન આગમ તરીકેની ગણના થાય છે. આ મહાન સૂત્રમાં રચેલે રચેલે ઉત્તમ તત્ત્વજ્ઞાન ધર્મોપદેશ અને અધ્યાત્મ વિદ્યાના મૂળ તત્ત્વોનું યથાર્થ પ્રતિપાદન કરેલું છે. મનુષ્ય જન્મમાં આવશ્ય પ્રાપ્તવ્ય અને જ્ઞાતવ્ય શી વસ્તુ છે તેનો યોગ્ય કરનાર આ એક સર્વોત્તમ ગ્રંથ ગણાયો છે. પૂર્વાચાર્યોના કેટલાએક લેખોમાં કહ્યું છે કે, શ્રી મહાવીરપ્રભુ અને ગૌતમ સ્વામીના પ્રતિનિધિરૂપે ગ્રંથિત કરેલા ભગવતીસૂત્રમાંથી કર્મપ્રકૃતિના સ્વરૂપ, તાત્ત્વિક સિદ્ધાંતો, આચારધર્મો અને વિવિધ રહસ્યના યોગ્ય મળી શકે છે; તેથી આ મહાન ગ્રંથ સંસારસાગરથી તરવાને ઉત્તમ નૌકારૂપ, જૈન સંવેગી મહાત્માઓને વિશ્રાંતિને માટે માનસરોવરરૂપ, અખંડ આત્મિક આનંદનો અનુભવ કરવાને કલ્પવૃક્ષરૂપ અને અનાદિકાળના અજ્ઞાનરૂપ ગજેન્દ્રને દૂર કરવામાં કેસરીસિંહરૂપ કહેવાય છે. તેમજ તે સાધુ સાધ્વી, શ્રાવક અને શ્રાવિકાએ ચતુર્વિધ સંધના સર્વસ્વ ધનનો મોટો ખજાનો છે. આ પાંચમાં અંગરૂપે ભગવતીસૂત્રમાં એકસોથી અધિક શતક છે. તેની અંદર દશ હજાર ઉદ્દેશો છે. જે ઉદ્દેશોની અંદર એકંદર છત્રીશ હજાર પ્રશ્નો આવે છે. પ્રત્યેક શતકની અંદર દશ દશ ઉદ્દેશો આવે છે.

આ પ્રથમ શતકના પહેલા ઉદ્દેશમાં કર્મના ચલનનો વિષય આવે છે તેની અંદર તે વિષે નવ પ્રશ્નો કરવામાં આવ્યા છે. ખીજે ઉદ્દેશ દુઃખ વિષયનો છે, જેનાં જીવ પોતે કરેલા દુઃખને વેઢવા સંબંધી પ્રશ્નનો નિર્ણય કરવામાં આવ્યો છે. ત્રીજે ઉદ્દેશ કાંક્ષા પ્રદેશનો છે; જેમાં જીવે કરેલાં કાંક્ષામોહનીય કર્મના પ્રશ્નનો નિર્ણય કરવામાં આવ્યો છે. ચોથો પ્રકૃતિનો ઉદ્દેશ છે; જેમાં કર્મની પ્રકૃતિ-ભેદના પ્રશ્નનો નિર્ણય કરવામાં આવ્યો છે. પાંચમો ઉદ્દેશ પૃથ્વી સંબંધી છે, જેમાં “ પૃથ્વીઓ કેટલી છે ? ” એ પ્રશ્નનો નિર્ણય કરવામાં આવ્યો છે. છઠો યાવત ઉદ્દેશ છે, તેની અંદર કેટલા અવકાશને અંતરે : સુર્ય રહેલો છે. તે સંબંધી નિર્ણય કરવામાં આવ્યો છે. સાતમા નૈરયિક ઉદ્દેશમાં નરકને વિષે ઉત્તમ થતાં નારકી સંબંધી નિર્ણય કરવામાં આવ્યો છે. આઠમાં બાલ નામના ઉદ્દેશમાં “ મનુષ્ય એકાંત બાલક છે કે કેમ ” ? એ પ્રશ્નનું નિરાકરણ કરવામાં આવ્યું છે. નવમાં શુરત્વના ઉદ્દેશમાં “ જીવો કેવી રીતે શુરત્વ-ભારપણાને પામે છે. ” ? ઇત્યાદિ પ્રશ્નો નિર્ણય કરવામાં આવ્યો છે અને દશમાં ચલનાદિ ઉદ્દેશોમાં ચાલતું છે, તે અચલિત છે. ચાલતું નથી ” ઇત્યાદિ પ્રશ્નોનો નિર્ણય કરવામાં આવ્યો છે.

પુરૂષોત્તમ ગીગાભાઈ શાહ. ભાવનગર